

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
January 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ , ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕਰੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਹੌਸਲਾ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਜੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕਰੰਟ ਆਉਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵਧੇਗੀ, ਹੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਦਿਲ ਇੱਕਦਮ ਠਰ ਜਾਵੇਗੀ (ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ), ਆਤਮਾ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤਤਵਮ ਅਰਥਾਤ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੂਪ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਟਾਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਰਮਭੰਡਿਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਮਿਲਣ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਚਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ.....ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ! ਹੁਣ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ!

ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਇੰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ, ਫੇਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਓਹੋ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ਅਰਥਾਤ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਕਿੰਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਭਗਤੀ ਕਿੰਨੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਦਿਲ ਵਾ ਜਾਨ, ਸਿਕਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ਕਰੋ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਇਹ ਕਮਾਈ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ। ਬੜਾ ਧੀਰਜ, ਗੰਭੀਰਤਾ, ਸਮਝ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਟੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੰਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਯਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵੱਖ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਬਿਨਾਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਾ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਕਰੰਟ ਮਿਲੇਗੀ, ਹੈਲਦੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵੀ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ, ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਇੱਕਦਮ ਠਰ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਸਤਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੈ? ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਫੁੱਲ ਬਣ ਗਏ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਕਹਿਣਗੇ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਕਰੋਧ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਲੀ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਪਾਟ (ਪਾਂਡੇ) ਵਿੱਚ ਕੱਢਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪਾਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਉਗੇ, ਕਲਯੁਗੀ ਕੰਡੇ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਲਵ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੈਵ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੇਰ ਤੋਂ ਉਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੁਰਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਫੇਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰ - ਭਰ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫੇਰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਸਭਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸੈਂਸੀਬਲ ਬੱਚੇ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਇੱਕਦਮ ਚਟਕ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਇਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਤੋਂ ਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਰਹੇਗਾ, ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਈ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਕਮਕ (ਚੁਮਬਕ) ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਸਗਾਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਗਾਈ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਗਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਸਤਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਗੁਫਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਦਾਰੀ ਬਣੇ, ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਬਣੇ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਕੇ ਟੀਚਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਦਾਰੀ ਬਣਾਓ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਦੈਵ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਬੇਅਰਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਅਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਹੁਣੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ, ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋਹੀ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਗੋਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਪਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੈਲਥ ਦੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੈਲਥ ਮਿਨਿਸਟਰੀ, ਫੂਡ ਮਿਨਿਸਟਰੀ, ਲੈਂਡ ਮਿਨਿਸਟਰੀ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਸਭ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੋਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ

ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਕਹਿ ਸਕੋਗੇ ਜਦੋਂ ਖੁਦ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਦੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੋਲਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਥੋੜਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਤੀਰ ਵੀ ਲਗੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਬੀਤੀ ਸੋ ਬੀਤੀ। ਹੁਣ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ। ਖੁਦ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਹ ਠੀਕ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਜ਼ਰੂਰ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਲਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ 5 ਤੱਤਵ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾਵ ਨਿਕਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ 5 ਤਤਵ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖਿੱਚਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬੜੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ। ਇੱਥੇ 5 ਤਤਵਾਂ ਦਾ ਬਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਸ਼ਰੀਰ ਇਵੇਂ ਛੱਡਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਾਲ। ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ, ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਇੱਕਦਮ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਬੇਗ਼ਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਤਾਂ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਥੱਕਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਦਿਨਰਾਤ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਇਕਦਮ ਸੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਦੀ ਹਿਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰਣਗੇ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਰਥਾਤ ਯੋਗਬਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਝੋਟ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝੋਟ ਕਸਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਨਬਜ਼ ਵੀ ਵੇਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਫੇਰ ਵੇਖੋ ਇਹ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਕੁੱਲ ਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਇਸ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸ ਬੈਠੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਕਲ ਭੈਣ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੜੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਵਜ਼ਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪਾਸਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਫੇਰ ਦਾਨ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰਾਣਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਧਾਰੀ ਭਵ :

ਜਿਵੇਂ ਰਾਇਟ ਹੈਂਡ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਇਟ ਹੈਂਡ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਸੁਭ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਧਾਰੀ ਬਣੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਕਰਮ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਬੋਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਨੂੰ ਸਭ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ,

ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਚਾਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਚਾਹੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ - ਇਹ ਵੀ ਕਰਮ ਹੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੋਵੇ।

ਸੂਚਨਾ :- ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਤਵ 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ 2020 ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪੁਆਈਂਟ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਰਹਿ ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਓ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਦੋ ਕਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:- 1- ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ, 2- ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ। ਕਈ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਭੂਤਨਾਥ - ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ 2 ਵਚਨ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾਵੇ, ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲੀਚਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ? ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਸਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਤਾਂ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਵਗੁਣ ਨਿਕਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਫੈਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਣ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕੱਢ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੋ ਢੇਰ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਖ ਹੋ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਵੱਖ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ -

ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਕਿੱਥੋਂ ਤਕ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੁਣ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਦਾ ਰੱਖੀਏ, ਕਿਸ ਦਾ ਨਾ ਰੱਖੀਏ ਉਹ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਜੈਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਾਰਿਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। । ਰੱਬ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਫਿਰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਏ। ਮਲਕੀਅਤ ਸਿਵਾਏ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਲਾ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੀ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤਪਣਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਰਾਮ-ਸੀਤਾ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਿਣਗੇ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਮਹਾਤਮਾ ਸਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਤ। ਕਾਮ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਾਮ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੇ ਵਿਕਾਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ ਵਰਲਡ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬੀ.ਕੇ ਕਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ।

ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਪੱਕੇ ਹਨ, ਮਾਤੇਲੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ ਸੈਤੇਲੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਬਰਾਦਰੀ ਕਿਵੇਂ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਾਠ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਯ : ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ

ਪ੍ਰਾਇੰਟਸ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯਾਦ ਤੇ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਭੂਤ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਭੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਘੱਟ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ 5 ਵੱਡੇ ਭੂਤ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ। ਕੋਈ ਰਫ਼ਡਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੋਧੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੂਤ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭੂਤ ਨਿਕਲਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਓ।

ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਭੂਤਨਾਥ - ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਭੂਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਨੌਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੂਤ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭੂਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਪੈਣਗੇ। ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਅੱਖਰ ਬੜਾ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਕੱਢ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਣ ਪਾਪ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖੁਦ ਰਹਿ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਫ਼ਡਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਰੱਬ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਆਪਣਾ ਸਭ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਭਵ :
ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਐਕੁਰੇਟ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਕੀ, ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਨਾਲ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਦਾ ਸਵਸਥ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਸਮਝਕੇ ਡਬਲ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਹੇਗੀ। ਸਥੂਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਓ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਚਤ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਦ ਸਵੱਛ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਪਲਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹਰ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਦੋ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇੱਕ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੁੱਖ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾ ਰਹੇ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਕੱਛ - ਮੱਛ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਿਫੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪੌੜੀ ਉਤਰਦੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੌਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰੇਗਾ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ? ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਧਨ ਹੈ, ਮਹਿਲ ਹੈ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਹੈ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਮਾਂ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਮ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ.....। ਹੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਸੋ ਵੀ ਸ੍ਰਗ ਦੇ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਹੇ ਰੱਬ ਆਓ, ਆਪ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਵਣ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਭੋਗੀ, ਅਚਾਨਕ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਯੋਗ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਸਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਹੇ ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਪ੍ਰਭੂ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ

ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੇ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਗਾਲ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੇ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ, ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਓਹੋ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਾਸ ਆਦਿ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ, ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪੋੜੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਖੇਡ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਚੱਲੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਛੀ - ਛੀ ਚੇਲਾ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ੁਦਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਦਾਤਾ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤਾਂ ਕੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮੀਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕੇਗਾ! ਫੈਮਨ ਪਵੇਗਾ, ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਖੂਨ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲਓ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਰਕ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ, ਕਿਹੜੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਸੀ - ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ, ਫਿਰ ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਿਰਾਦਰੀ, ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਹਨ। ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਸਕੋਪ, ਡਰਾਮਾ ਆਦਿ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਰਾਮਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗਸ ਆਦਿ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਓਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਰੱਬ ਸੂਰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸੂਰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ। ਇਸਦਾ ਫਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਮਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਵਿਚਾਰੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸੂਰਗ - ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਭਿਖਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹੱਡੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੱਡੀਆਂ ਫਿਰ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਮੁੱਲ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਕਾਰੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਿਯਕਤ, ਇਹ ਵਿਯਕਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਉਹ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਤਿਤ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜੋ। ਸਿਰਫ

ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ, ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੇਨੇ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸੇਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੇਨੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖ਼ਾਤਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਿਭਿਚਾਰੀ ਫਿਰ ਵਿਭਿਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਵੇਖੋ ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਦੁੱਧ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾਦਾ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੂਜਾਰੀ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਸਭ ਰਾਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਫਾਦਰ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੱਦ ਤਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸਕੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਮਪ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

2. ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਭਵ :
ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਸਰਵ ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਕਾਮਨਾ ਇੱਕ ਹੈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਭਾਵ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਯਕਤੀ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋਣਾ - ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਜੱਦ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ ਕਾਮ ਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਨਾਲ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਨੇ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** 1. ਆਸਾਮੀ, 2. ਚਲਨ, 3. ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ 4- ਖੁਸ਼ੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਬੱਚੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਰਾਇਲ ਹੈ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁੱਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਜਮਾਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਹਾਲੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ? ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਕਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਘੰਟਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਇਆ। ਘੱਟ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਾਪ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹਨ ਨਾ, ਜੇ ਕੱਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟੇ ਹੋਣਗੇ? ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਲਗਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੱਪ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਲਿਖਕੇ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਾਬਾ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਆਸਾਮੀ, ਚਲਨ, ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ! ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਜੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਾਲ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਝੱਟ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੋਲੇ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਟੂਥ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਵੇ - ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਐਕੂਰੇਟ ਹੀ ਦੱਸਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ- ਕਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ- ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਦਸੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਕੇ, ਪੱਕਾ ਕਰ ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਯਾਦਵ, ਕੋਰਵ ਆਦਿ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 8 ਘੰਟੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਰੈਸਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਫੇਰ ਵੀ 7 ਘੰਟੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਬਹੁਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਅਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਵੀ ਹਨ, ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ 500 - 1000 ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ ਤਾਂ। ਸੇ ਵੀ

ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਹਾਂ - ਤਹਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਮਨ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਹੀ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਓ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਘੋਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਰੱਬ, ਪਰ ਰੱਬ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ - ਆਕੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਖੂਨੇ ਨਾਹਕੇ ਖੇਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਣ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਠੀਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਾਰਟ ਕੱਢ ਦੂਜੀ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਇਹ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ? ਕਰਕੇ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹੋਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਰਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਇਸਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਜੀਣਗੇ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਬੀਮਾਰ ਹੋਇਆ ਇਹ ਮਰਿਆ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਖੇਲ ਕੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਹਾਰਟਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਕਾਗ ਵਿਸਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਗਰਮੀ, ਨਾ ਠੰਡੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਰੀ ਮੌਸਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਤਵ ਵੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਹੀ ਹੈ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਤਾਂ ਹਰ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਿਯੂਜ਼ਿਯਮ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਖਾਵਾਂ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖਕੇ ਦੇਵੋ, ਅਸੀਂ ਬੋਲਾਂਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ - ਸਮਝਕੇ ਬੋਲਣ ਅਰੇਲੀ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਲਿੱਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਰੇਲੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਸਾਰਾ ਜੜ੍ਹਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 100 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਰਕ ਵੀ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਮਾਰਕ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ

ਤੁੰਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਤੁੰਤਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਵਰਾਇਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਣਗੇ। ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰ, ਇੱਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਦੇਸਤੀ ਰੱਖੇ, ਸਮਝਾਓ, ਕੰਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੌਕੇ ਖਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਜਦ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਖੋਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਗ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਰਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਰਹਿਮਦਿਲ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਲਿਖ੍ਰਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਡਿਆਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ। ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉੱਚ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਛਾ, ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ, ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਸਭ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਜਾ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾ। ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਫਾਰਕਤੀ ਦੇਵੰਤੀ..... ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਰੀਬ। ਦੇਹ - ਸਹਿਤ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ, ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਜੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਤਮ, ਮਧਿਅਮ, ਕਨਿਸਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਯੱਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰੂਡ ਦੈਂਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਬਾਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ, ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੇਲੀ ਟਾਵਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੇਲੀ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬੈਠ ਹੇਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਜਮਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿੰਨੀ ਬਣੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨੇ ਹੈ।

2. ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਮਧੁਰਤਾ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋੜੀ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਧੁਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਘੜੀ ਮਿੱਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੇ, ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਦੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੇ ਘੜੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਬੋਲ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਮਧੁਰ ਬੋਲ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਮਧੁਰਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਮਿੱਠਾ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਆਪ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਬੋਲ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਹਰ ਬੋਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੋ, ਵਿਅਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਹੀ ਅਵਿਅਕਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਾਠ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਹੀ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਰਚੇ। ਇਕੱਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਕਿਉਂ? ਬੱਚੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਬਾਪ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ। ਤਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਆਦਿ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਬਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸਵਤ: ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਇਹ ਕਦਮ ਇਵੇਂ ਉਠਾਉਂ ਜਾਂ ਵੈਸੇ ਉਠਾਉਂ। ਸਵਤ: : ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਉੱਪਰ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਜਰਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ, ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਰਾਮ ਅਤੇ ਦਿਲ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੈਸੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੀ ਕਰਮ ਸਵਤ: : ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਤ ਨਿਸ਼ਚਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ! ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਸਵਤ: : ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸਕ੍ਰੀਵਾਨ ਹਨ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੈ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਚੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਪ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪ ਲੋਕ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇਹ ਗੀਤ ਸਵਤ: : ਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਰਵ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਾਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਵਧਾਈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਧਾਈ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ ਤੇ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ! ਇਹ ਵੀ ਉਮੰਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਨਾ! ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ? ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਰ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਰਥਾਤ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਵਿਘਨ ਸਵਰੂਪ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਵਿਘਨ ਹੈ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ, ਦੂਜਾ ਵਿਘਨ ਹਿਲਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਘਨ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਘਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਗ਼ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਘਨ ਭਾਵੇਂ ਆਓ। ਅਸੀਂ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਫਰੈਂਡਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਕਿਸ ਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ? ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,

ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨਾ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਇਆ ਅਤੇ ਗਇਆ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਇਮ ਵੇਸੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਰਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਐਸਾ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਰਕ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਚਲ ਹਨ, ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ, ਕਿ ਨਾ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਨਾ ਸਵੈ ਕਿਸਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰ ਜਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਓਰਿਟੀ, ਦੂਜਾ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਸਭ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸਵੈ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਅਸ਼ਟ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਬਸ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹਾਂ। ਵਧਾਈ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸ਼ਟ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ਼ਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਟ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਇਸ਼ਟ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣਨਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਹੋਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇਣਾ। ਅੱਜ ਵਧਾਈ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? (ਮਿਸ਼ਰੀ, ਬਦਾਮੀ, ਇਲਾਚੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ) ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਵਿਦਾਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਫੇਰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਵੈ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ ਹੀ ਜਾਣਗੇ।

ਇੱਕ ਗੱਲ :- ਕਿਸੀਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੱਦ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਲਗਾਵ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਹੱਦ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ - ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਵੈ ਦਾ ਸਵੈ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤਨਾਅ ਅਰਥਾਤ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੀਜਾ - ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲਗਾਵ, ਤਨਾਅ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਅਰਥਾਤ ਸਵੈ ਦਾ ਭਾਵ। ਸਵੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ ਹੈ, ਸਵੈ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ, ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਬੇਲਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਜੇ ਵਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕਤ ਉਡਦੀ ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਨੇਚਰ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਨੇਚਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਵਭਾਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਨਾਅ ਹਨ, ਤਨਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ “ਮੈਂ - ਪਨ”। ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ! ਇਹ ਜੇ ਮੈਂ - ਪਨ ਹੈ, ਇਹ ਤਨਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ” ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੈ ਮੈਂ ਫਲਾਣੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਯੋਗੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗਿਆਨੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਂ - ਪਨ ਤਨਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਜੇ ਤ੍ਰੀਵਰਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਤ੍ਰੀਵ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹੌਲੀ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਪੀਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਪੀਡ ਤ੍ਰੀਵ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਸਦਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਵੱਧਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੈਂ - ਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ - ਪਨ ਹੀ ਤ੍ਰੀਵਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ!

ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਫੇਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਗਿਆ। ਸਦਾ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਓ ਅਤੇ ਵਧਾਓ। ਇਹ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਇਹ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਮੈਂ - ਪਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਵੱਧਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਾਏ ਵੰਡਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਾਓ। ਵੰਡਕੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਓਟੇ ਸੇ ਅਰਜੁਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਵਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਰਹੀ! ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਰਣਗੇ! ਇੰਨੇ ਤੱਕ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ। ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਦੂਜਾ ਆਫਰ

ਕਰੇ, ਸਵੈ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਨਾ ਖਿੱਚੇ। ਜੇਕਰ ਸਵੈ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ, ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸਹਿਜ ਮਿਲੇ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਘਟ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਮਝਾ!

ਤਨਾਵ ਕੀ ਹੈ! ਲਗਾਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰਾ ਚਲਣਾ, ਮੇਰਾ ਰਹਿਣਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਹੋ! ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਸਥਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕੱਢੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ? ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਜਨਮ ਲਿਆ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ? ਉੱਥੇ ਗਏ ਹੋ ਸੇਵਾ ਸਥਾਨ ਖੋਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਾਬਲਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੇ ਸਹਿਜ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਜਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਮਿੱਠਾ ਸੁਭਾਅ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ। ਮੇਰਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮੇਰਾ ਤੇਜ਼ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਆਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਯਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਇਰਸ਼ਾ ਦਾ, ਆਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਲੇਕਿਨ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਰੱਖਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਫ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਥੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਸਮਾਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਿਭਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਂਸ। ਸਵਮਾਨ, ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਮਣੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਰਮਣੀਕ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਗੰਭੀਰ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਬੈਲੈਂਸ। ਦੂਸਰਾ - ਸਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲੈਸਿੰਗ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਰੇਜ਼ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੀ ਝੋਲੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੈਲੈਂਸ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਤੀਸਰਾ ਬਲਿਸਫੁੱਲ ਲਾਈਫ਼। ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਜੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਖੁੱਦ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾ! ਅੱਛਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੋ!

ਲਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਸ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਛੱਡਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਛੱਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨਾ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸੁਣਾਈਆਂ ਉਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ। ਇੱਕ- ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਆਲਟੀ ਹੋਵੇ, ਮਿਕਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰਿਆਲਟੀ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ। ਸੱਚ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੱਚ ਤਾਂ ਬੈਠ ਨੱਚ। ਜੇ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿਆਲਟੀ, ਦੂਸਰਾ - ਰਿਆਲਟੀ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਝੁਕਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਇਲ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਝੁਕਾਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਆਲਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਅੱਖ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਰਿਆਲਟੀ। ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਰਿਆਲਟੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਰਿਆਲਟੀ, ਰਿਆਲਟੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਯੂਨਿਟੀ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਾਨਾ ਹੀ ਇੱਕ। ਲੱਖ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਨਿਟੀ। ਉੱਥੇ ਕਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵੀ ਕਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਈ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਨਿਟੀ। ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਯੂਨਿਟੀ ਕਰੀਏ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਹੱਥ ਇੰਨੇ ਕਰਦਾ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਯੂਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ - ਰਿਆਲਟੀ, ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ ਯੂਨਿਟੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇਗੀ। ਸਮਝਾ - ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯੋਗ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਯੋਗੀ ਵੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਟਾਇਮ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ, ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਗੁਣ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖਾਸ ਇਹ ਵਕਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ, ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁੱਖਦਾਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ.....ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਤੇ ਬਾਪ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਾਓ ਪਿਓ ਪੜ੍ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਇਹ ਵਕਤ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਵਰਦਾਨ ਦਾ, ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣੇ ਚਾਹੁਣ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਓ, ਜੇ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ। ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਰ ਸਦਾ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪਲਦੇ ਰਹੋ, ਚਲਦੇ ਰਹੋ, ਉਡਦੇ ਰਹੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਨੰਬਰਵਨ ਤਿਆਗੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਵੈ ਉਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਸਾਥੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ, ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸੂਫ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਮਹਾਨ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਡਬਲ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਸਾ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ , ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਭਵ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਲਣਾ - ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਵਿਅਰੂ ਸੰਕਲਪਾਂ, ਈਰਖਾ, ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਜਾਂ ਆਲਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਾ ਹੀ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਸੋਚਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸੂਖਸ਼ਮ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਾ ਆਏ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਅਰੂ ਬੋਲੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਰੂ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਵੇ। ਵਿਅਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਅਰੂ ਬੋਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਰੂ ਅਨੇਕ ਵਿਅਰੂਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਬੋਲ ਤੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਵੇ, “ਘੱਟ ਬੋਲੇ, ਹੌਲੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲੇ” ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਸਹਿਜ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੇਸੂ ਵੈਲਏਬਲ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੱਚੀ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਗੁਪਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਭੂਮੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਨ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਈਸ਼ਵਰ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ, ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਰਿਗਾਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ। ਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਾ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਜਿਵੇਂ ਦੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਖਰ ਉੱਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ, ਨੈਨ ਹੀਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ.....ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਭ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਵੀ ਆਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਪੂ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪੂ ਜੀ ਸੀ, ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪੂ ਜੀ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਫਖਰ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਵਨ ਭੂਮੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਭੂਮੀ ਜਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵੀ ਗੁਪਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਾਂਗ੍ਰਸੀ ਲੋਕੀ ਕਿੰਨਾ ਜੇਲ੍ਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨਾਲ। ਜਿਸ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਲੰਕਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਉਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਗੋਪ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਉੱਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹੋ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਜਾਣਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬੀ.ਕੇ. ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੱਚ ਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਹੁਣ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੈ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟੂਥ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਰਾਮਾਇਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਂਦਰ ਸੈਨਾ ਲੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਂਦਰ ਮਿਸਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਬੁੱਤ ਬਣਾਕੇ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕੀ ਸਭ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

ਫਾਰਨਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਮ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਰਾਮ ਕਹੋ, ਸ਼ਿਵ ਕਹੋ, ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੇਸੂ ਵੈਲਏਬਲ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੁਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਏਵਰੇਜ ਉਮਰ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਯੋਗੀ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਸਭ ਭੋਗੀ। ਉਹ ਪਾਵਨ, ਇਹ ਪਤਿਤ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਹਾਤਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ.....। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਫੇਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹਨ - ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ, ਅਨਹੈਪੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਨ? ਰਿਲੀਜਿਸ, ਰਾਇਟੀਅਸ ਸਨ। 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੈਂਟ ਸਨ। ਏਵਰ ਹੈਪੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਐਕੁਰੇਟ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੈਵਨ ਤੋਂ ਹੈਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਨ, ਬਿਰਲਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਪੱਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ? ਬਗ਼ੈਰ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਜਾਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪੱਥਰ ਪੂਜਾ ਜਾਂ ਗੁੜੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਗਈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਰਾਇਸਟ ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਤੇ ਆਇਆ, ਫੇਰ ਆਵੇਗਾ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਪਤ ਫਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰੂਹ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ, ਮਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਹੈ। ਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਸੂ ਉਬੀਡੀਏਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ। ਫਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਗੁਪਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਨਸਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪੂ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਹੋਵੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹੋਵੇ। ਅਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਕ੍ਰਬਸਤਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅੱਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਤਾਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਦੁੱਖਹਰਤਾ, ਸੁੱਖਕਰਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਆਕੇ ਦੁੱਖੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ, ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਉਬੀਡੀਏਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਸੂਰਗ ਦੇ ਕਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਵੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਿਓਰਟੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਓਰਟੀ ਦਾ ਹੀ ਮਾਨ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਵਨ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪੂ ਜੀ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਮੇਯਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਟੀ ਫਾਦਰ। ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ? ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਓਪੇਜਿਸ਼ਨ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ! ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕੀ? ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਗ਼ੈਰ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਏ ਸੈਕਿੰਡ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਲਬਧ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਤ

ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਬੈਠਕੇ ਰਾਮਾਇਣ ਭਾਗਵਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਪੰਡਿਤ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਜਾਰੀ ਲੋਕੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਭੂਤ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਗੋਇਆ 5 ਤਤਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ। ਭਗਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੰਡਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ। ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਪਠਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ 7 ਵੰਡਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿੰਨਾ ਹਾਇਐਸਟ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੇ ਆਪ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫੇਰ ਸਵੀਟ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਆਕੇ ਲਵਾਂਗੇ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਸੱਚਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣਾ ਥੋੜੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਦਾਦਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਖ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੁੜ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ। ਨਿਰਗੁਣ ਸੰਸਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਰਥ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਰਗੁਣ ਅਰਥਾਤ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ। ਪਰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਗਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬੇਲੋ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜੇ ਸਭਦੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਹਾਇਐਸਟ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਿੰਪਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮਾ ਜੇ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਡਰਾਮਾ ਕਹਿ ਕੇ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਲਬੱਧ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁਣਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰੂਪ ਬਣ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਰੋਜ਼ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਭਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆਓ। ਸਵੈ ਵੀ ਉਸ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਵੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਰੋਜ਼ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਓ, ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਵੋ, ਇਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣ ਜਾਉਗੇ। ਇਸ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ, ਪਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਸ਼ਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਸਭ ਪਾਰ੍ਹ ਵੇਖਦੇ, ਸਕਾਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੀ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਤਯੁਗੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਬਲ ਵੀ ਜਮਾ ਕਰੇ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਕੀ ਟੀਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ.....ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੋਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੋਣਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਛੱਡ ਵੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਸਿੰਘਾਸਨ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਦੇਨੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਵੀ ਦਾਦਾ ਵੀ। ਦਾਦਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੀਤ ਤਾਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਅਤੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ ਦਾ ਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਉਸ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੂਲ - ਵਤਨ, ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ.....ਸਭ ਯਾਦ ਹੈ। ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਮਰਤਬਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਮਰਤਬਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਉੱਚ - ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਾਦਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ), ਮਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਮਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੇਲ ਦਾ ਚੋਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਮੁਕਰਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਵੀ ਹੈ ਅਡਾਪਟ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਡਾਪਟ ਕਰਨਾ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਨਾਮ ਤੇ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਰਸਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਹਾਊਸ ਵੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਉਸ ਮੂਲ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫਿਰ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਇਹ ਦੇਨੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਲਾਉਗੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਦ

ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੂਲ ਫਿਕਾਰਤ ਇਹ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਹੁਣ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕੌਣ? ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਸੀ। ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਗਿਰਦੇ ਮਹਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਰਾਮ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬੰਦਰ ਸੈਨਾ ਲੀਤੀ, ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਰੇਬਰ ਬੰਦਰ ਮਿਸਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਕੰਡਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਉਹ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਜੰਗਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰਡਨ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰਡਨ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤਤਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੱਦ ਚੰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਭਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭਗਤ ਚੰਗੇ ਭਗਤ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਭ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਦੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨਾ ਸਵੱਛਤਾ ਨਾਲ ਭੋਗ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੱਛ ਬਣ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲਟੀ ਮੱਤ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੈਂ ਲੇਨ ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ - ਬੱਚਿਆਂ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖਦੇ ਹੋ, ਲਿਟਰੇਚਰ ਛਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਟੀਚਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਿਨਾ ਟੀਚਰ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚਰਸ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੀਜਰੂਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬਣੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਅਤੇ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੀ ਹੈ। ਖੇਡ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਵੇਖੋ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬੇਲੋ ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਏ? ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਨਿਕਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵ, ਫਿਰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਵਤਨਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ

ਸਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਵੀ ਮਦਦ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਗੋਲਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜ। ਤੁਹਾਡਾ ਝੰਡਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਣ ਤਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਝੰਡਾ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵੇਖਣ। ਸਾਰੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢਣਗੇ। ਸਭਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਝਾੜ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਰਾਇਸਟ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਐਨਾ ਵਕਤ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰੂਪ ਬਦਲਕੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਾਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਪ ਬਦਲ ਕੇ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਾ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਰੂਪ ਬਦਲ ਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਓ ਦੁਬਾਰਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਓ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਿਖਾਪੜੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਕੇ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਕਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਭ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮੋਹਰ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੈਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਪਿਟਲ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਟੀਚਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਨਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹਨ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਨਾਲੇਜ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਜਿਹਾ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚਰ ਬਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਤਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਅਲੌਕਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਸੰਪੰਨ ਭਵ :
ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਹਲਕੇ ਬਣ ਜਾਓ ਜੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਲਕਾਂ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ, ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਗਾਵ ਥੱਲੇ ਨਾ ਲਿਆਏ। ਜੇ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਭ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਲਗਾਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ! ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਮਾਨਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀ ਰੂਹ ਰਿਹਾਨ ਕਰੋ , ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾਰਦੇ ਰਹੋ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘੋ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਣ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੀਤੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਅੱਜ ਹਨ੍ਹਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਹਨ੍ਹਰਾ ਰਸਤਾ। ਭਗਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ, ਕਦੇ ਕਿਤੇ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ, ਮੰਤਰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਵੇਰਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਨ੍ਹਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹਨ੍ਹਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਪੌੜ੍ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫੇਰ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਫਿਲਮ ਗੀਲ ਦੀ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਹੈ 5000 ਵਰ੍ਹੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੀ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਇੰਨੀ .. ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਫੇਰ ਉਗਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਚਕ੍ਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਕਦੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਵੀ ਕੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਧੇ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਧਨ ਕਮਾਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭਜਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆਂ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਇਹ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੋ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਤਾਂ

ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਕਦੇ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੰਪਰਾ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਗੈਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ, ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਹੜਾ ਗਿਆਨ? ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਰੋ, ਭੋਟ ਰੱਖੋ, ਖਰਚਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਵੀ ਰੱਖੋ, ਮੱਥਾ ਵੀ ਟੇਕੋ, ਟਿੱਪੜ ਵੀ ਘਿਸ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਓ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਦਸਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਓਹੋ! ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਰਬ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਾਣੀ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸ਼ੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਧੇ ਨਾਲ ਸਵੰਬਰ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਠੇਰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਇੱਜਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਜਤ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਸ਼ਾਪ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਤਰ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਘਰ - ਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਅਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ? ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਸ਼ਰੂਡ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਰਾਮਤੀਰਥ ਦਾ ਅਨੰਯ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਸਵਾਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਛੋਟੇਪਣ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਬਾਇਸਕੋਪ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫ੍ਰਿਤੀ ਖਰਾਬ ਹੋਈ। ਸਾਧੂਪਣਾ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਹਨ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਸੂਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੇਰਾ ਤੇ ਗਿਰਧਰ ਗੋਪਾਲ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਗਿਰਧਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਾਲੀ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੋਰਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਉਦੋਂ ਗਾਲੀ ਖਾਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਚੱਲਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫੱਸ ਗਿਆ ਮਤਲਬ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿੰਨੀ ਗਾਲੀ ਖਾਈ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਚਲੀ ਗਈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ, ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ, ਖੜ੍ਹੀ ... ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਆਸਨ ਆਦਿ ਲਗਾਓ। ਹਠਯੋਗ ਇਵੇਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਬ੍ਰੇਨ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸਤ (ਸੂਰਗ) ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੀ ਗੁਪਤ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਗਊਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ - ਰਾਮ... ਜਿਵੇਂਕਿ ਵਾਜਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਅਜਪਾਜਪ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਧਕ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਨਾ।

ਸਭ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਵੇ। ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਐਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਲੋਕ ਲਾਜ ਵਿਕਾਰੀ ਕੁੱਲ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਛੱਡੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੀਆਂ। ਲੱਖਪਤੀ ਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਿਨ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ, ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਵਤੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਹਨ, ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਂ ਵੀ ਠਹਿਰੀ। ਸਰਸਵਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯੁਗਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਜਤ ਗਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਭਵ :
ਬਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਹੱਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ, ਧਨ ਵਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਬਾਲਿਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। " ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ" - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ - ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਲਿਕ ਮਤਲਬ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹੋ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੂਮਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋਣਾ ਉੱਪਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਖੇਡ ਸਮਝਕੇ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਕਰਦੇ ਚੰਗਾ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਦੇ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੈਗਟਿਵ ਤੋਂ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ , ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ , ਇਸ ਦੇ ਪਾਸਟ , ਪ੍ਰਜੈਂਟ ਅਤੇ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਕਸਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਕਸਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੱਟ ਤੋਂ ਜਾਣ ਜਾਣਗੇ। ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਸਭ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਆਉਣਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉੰਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਸਿਸ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ - ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਜਦ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਕੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫਿਰ ਛੋਟਾ ਡਰਾਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਤਾਂ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਾਸਟ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਬਣਾ ਕੇ ਡਰਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਦ ਪਾਉਣ। ਇਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਜਰੂਰ ਲਿਖੇ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਐਕਟਰਸ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਯੁਕਤੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੈ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ, ਪਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂੜੀ - ਗੂੜੀ ਗੱਲਾਂ ਰੋਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਹਿਸਟਰੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਸਟ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਐਕਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਸਟ ਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰਜੈਂਟ, ਫਿਊਚਰ ਸਭ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਾ। ਸੂਰਗ ਦੀ ਸੀਨ - ਸੀਨਰੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਖੁਨੇ ਨਾਹਕ ਖੇਡ। ਨਾਹਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਾਹਕ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਵਿਨਾਸ਼ ਬਰੇਬਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਰੂਰ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਖੇਡ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਲੇਜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਨ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਯਾਦ ਥੋੜੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਐਕੁਰੇਟ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਐਕੁਰੇਟ ਸਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੱਟ ਤੋਂ ਜਾਣ ਜਾਓਗੇ। ਵੇਖਣਗੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਸਭ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉੰਨਾ

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉੰਨਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਰਚੀ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹੈਂ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਰੱਬ ਕੌਣ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਲਿਸਟਾਂ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੱਦ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਵੋਗੇ, ਝਾੜ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਚਲਣਗੇ। ਵਿਜੈ ਪਾ ਲੀਤੀ ਫਿਰ ਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਰਹੇਗਾ, ਨਾ ਮਾਇਆ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੋਗੇ, ਉੰਨਾ ਹਾਰੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਵਾਂਗੇ! ਖਾਨਾਂ ਸਭ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਣਗੀਆਂ! ਇਹ ਸਭ ਸੀ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋਗੇ। ਸੂਰਗ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰਹੇਗਾ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਵੀ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਦੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਆਏਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਮਿਲਣਗੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਆਉਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਰੀ ਢੇਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਢਾ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਸਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਵੀ ਬਚਪਨ ਮਿਸਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਐਕਟ ਹੈ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ। ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਜੱਜ ਕਰੋ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਹੋਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਹੋਏ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਸਕੋਡੇਗਾਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਰਲਡ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਸਕੋਡੇਗਾਮਾ ਇੱਕ ਗਿਆ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਫ਼ੰਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਕਿੱਥੇ ਵਿਗੜਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?

ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਮਾਟ ਆਦਿ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਯੋਗਬਲ ਹੀ ਢਾਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਚੋਟ ਕੋਈ ਮਾਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਭੁੱਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕਿਹੜਾ ਰੱਬ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਸ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਜੈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਅਫਿਕ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਬਾਬਾ ਜੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣ ਲੈਣ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਨ ਤੋਂ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਬ ਆਉਣਗੇ? ਰੱਬ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੋਂ ਲਿਖਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਵੇਂ ਬੜੀ ਚੋਪੜੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋਵੇ। ਜੱਦ ਵੇਖਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਸਭ ਨੇ ਇਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਲਿਖਣਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਰੱਬ ਕੌਣ? ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੱਬ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਦੀਵਾਲਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਏ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹੋ। ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭੱਠੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੱਠੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਭੱਠੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇੱਟਾਂ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਕੀ, ਕੋਈ ਖੰਜਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਭਿੱਤਰ - ਠੀਕਰ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਥੋੜੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੈਠ ਲਭਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੱਭਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੇਦਨਾ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਦੁਆਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਖੇਦਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣਗੇ। ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਥੱਲੇ ਕੁਝ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਹੀ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਠਾਂ ਹੀ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਨੂੰਦ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਝਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਸੈਕੇਂਡ ਬਾਈ ਸੈਕੇਂਡ ਪਾਰੂ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਸਭ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਅਰਥ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਰ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਨਹੀਂ ਤੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਾਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਅਥਵਾ ਕੁਲ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਆਕੇ ਘਰਾਣਾ ਹੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁੱਲ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ - ਬੜੀ ਪ੍ਰਲਯ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਸਾਗਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਬੜੀ ਆਈ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿਚ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਤੋਂ ਦਿਲ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਭੱਜਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜਬਰਦਸਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੂਟਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।
 2. ਯੋਗ ਹੀ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਲਈ ਢਾਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯੋਗਬਲ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਵਰਦਾਨ:-** ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭਵ :
ਜੱਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਹਰ ਬੋਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਉਲਾਸ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ - ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਾ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਰ ਕਰਮ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋ - ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕਣਗੇ।
- ਸਲੋਗਨ:-** ਇਵੇਂ ਸੁਭਚਿੰਤਕਮਣੀ ਬਣੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ।

" ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਮਨ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਹੀ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਏਗੀ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਰਥਾਤ ਮਨ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ, ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚਾਹੇ ਉੰਨਾ ਸਮੇਂ ਇਕਾਗਰ ਕਰ ਲਓ। ਮਨ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਮੁੱਖ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਦੂਜਾ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿਟਵਾ ਦੇਵੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿਟਵਾ ਦੇਵੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ ਤੁਮੀਂ ਹੋ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਗੀਤ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਜੋ ਲਾਈਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ--ਤੁਮਹੀਂ ਨਈਆ ਤੁਮਹੀਂ ਖਵਈਆ... ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਪੇਹੀ ਪੁਜਯੋ, ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਗੀਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਇੰਸਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਲਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਹੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਅੱਖਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਯੰ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਹੈ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਪਤੀ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਪਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ... ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਭੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉਹ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ! ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੋ ਇਹ (ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ) ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਿੱਛੋਂ ਫੇਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਚਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਯਾਨੀ ਚਿੱਤਰ ਜਾਕੇ ਬੱਚਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਸਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀ ਪੁਛੋਗੇ! ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣੇ।

ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਲਵੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ। ਇਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਘੁਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਮੂੰਹ ਥੱਕ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਚਲਦੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਅੱਜ ਭੀੜ ਹੈ, ਕਲ, ਪਰਸੋਂ ਆਉਣਾ। ਉਹ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਚਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬੈਜ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹਾਲੇ ਭੀੜ ਹੈ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆਉਣਾ। ਐਡਰੈਸ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਐਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ - ਇਹ ਸੂਰਗ ਹੈ, ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ? ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਛਾਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਹੁਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਹੈ? ਅੱਜਕਲ ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਇਵੇਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਵਸੀਕਰਣ ਮੰਤਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ -ਐਨਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 8 - 10 ਰੋਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿਟਵਾ ਦੇਵੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ

ਹੋ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਤਯੁੱਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਸੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ। ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲੀਪ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕੋਗੇ? ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੀ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਓ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਨਵ ਮਤ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਮਾਨਵ ਮਤ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ, ਉਦਾਸੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਈਸ਼ਵਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਆਵੇ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ, ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਕੇ ਫੇਰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਛ (ਬਗਲ) ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਲੱਖਪਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹਾਂ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉੱਤਮ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ, ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖਵਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਓ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ-ਕਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਸਭਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਾਚਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਆਉਗੇ, ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਕੇ ਆਉਗੇ, ਰਾਜਾ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ 5 ਵਜੇ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅੱਜ ਇੱਥੇ - ਇੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ (ਪਰਮ ਆਤਮਾ) ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਆਏ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਲਮਾਈਟੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤਮਾਲਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਗਤਮਾਲਾ ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ। ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿੱਧਰੋਂ ਕੋਈ ਕਿੱਧਰੋਂ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇ - ਕਿਸਨੂੰ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਿਕਸ ਹੋਕੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ - ਜਿੱਥੇ ਸਤਿਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਚਾਂਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਮਾਇਣ, ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਤਸੰਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਗਿਆਨੇਸ਼ੁਰ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹੈ

ਰਚਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂਮੰਤ੍ਰ ਘੱਟ ਬੋਝੀ ਹੀ ਹੈ- ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਵਸ਼ੀਕਰਣ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚਣੀਆਂ ਹਨ। ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਕਤ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਬਲ ਭਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਕਈ ਕੰਮ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਨੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਢਿੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਸਟਰ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਬਣ ਦੁਖ ਨੂੰ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਤੱਵਿਆ ਹੈ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ।

ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਕੰਮਬਾਂਇੰਡ ਰੂਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਬਣਾਏਗੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਸਰੀਰ, ਵਿਅਕਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥੀ ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ, ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪਧਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਸਪਾਨਸੀਬਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਗੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੜਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਵੀ ਕੰਡਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਵਕਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ- ਕੋਈ ਥਰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ। ਸਮਝ ਵੀ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਪਣੀ- ਆਪਣੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਦਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਆਸੂਰੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਾ ਸਮਝ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਮਝਇਆ ਤਾਂ ਮੁੰਡਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਮੇਰੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਮੈਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਦਾ ਮੈਂ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਮਝ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਸਾਇੰਸ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸੌਖੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ।

ਕੋਈ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਹਰੇਕ ਦੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਮੇਸ਼ ਲਵਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੌੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇਹ ਬਗੀਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਸੀ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਕਾਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖੇ ਫੇਰ ਵੇਖੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਗਰੂਰੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਈਸ਼ਵਰ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ- ਇਹ ਕਰੋ, ਰਿਸਪੇਨਸੀਬਲ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਭ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਫੈਕਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਨੇਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ, ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬਾਬਾ ਵੀ ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਓਧਰ

ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪੱਕਾ ਭਗਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ - ਕਿਤੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਵੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਏਧਰ - ਓਧਰ ਭੱਜਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭੈਣ ਨੇਸ਼ਠਾ ਕਰਾਵੇ। ਨੇਸ਼ਠਾ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਨੇਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਗਿਆਨ, ਨਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਝੁਟਕੇ ਖਾਨ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਗੋਇਆ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇਗਾ? ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਲਿਖ ਭੇਜਦੇ ਹਨ- ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਤਿਤ- ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਯਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ। ਉਹ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੀਏ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੈ, ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹਨ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਤਾਂ ਸੱਤਯੁਗੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਜਾਕੇ ਕਿਉਂ ਟੇਕਦੇ ਹੋ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸਭ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਹਰੇਕ ਦੀ ਚਲਨ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਗੱਲ ਬੜੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਤ ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਭਾਗਵਾਨ ਬਾਪ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦ ਹੀ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵੇਗਾ? ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚੇ ਉਹ ਜੋ ਕੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਐਕੂਰੇਟ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਇੰਸਲਟ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਸਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣੇ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਫੇਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਣਗੇ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵੀ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

" ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਲਾਸ 18-3-68"

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੇ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ, ਹੋਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਚਕ੍ਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿਰਫ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਿੰਚਕ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਅਨਕਾਮਨ ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰਜ਼ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਦਰ ਕੰਟਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਦੇ ਮੈਲੇ ਆਦਿ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਅੰਬਾ ਮਿੱਠਾ ਅੱਖਰ ਹੈ।

ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਖਿਲਾਉਂਦੀ, ਪਿਲਾਉਂਦੀ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਅੰਬਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੀ ਹੈ ਅਡੋਪਟਿਡ। ਪਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਨੇ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੰਮਾ ਦਾ ਨਾਮਚਾਰ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਮੇਲਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਂਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਲਵ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਨਾਲ ਵੀ ਲਵ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ! ਫੇਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਘਾਟਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ ਗੁਡਨਾਈਟ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਮੇਸ਼ੂ ਲਵਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਕਦਮ - ਕਦਮ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਗਰੂਰੀ (ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ) ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੂੰਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਭਵ :

ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸ੍ਵਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵੈਸ਼ਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਕਮਾਇਆ, ਖਾਇਆ ਅਤੇ ਗਵਾਇਆ - ਅਜਿਹੇ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਸ੍ਵੈ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦਾ ਬਜ਼ਟ ਬਣਾਓ। ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਟਾਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਬੋਲ ਦੁਆਰਾ ਸਭਨੂੰ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ। ਦੇਵਤਾਈ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਜੀਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਉਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁੱਧ ਕਰਮ, ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕਰਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ ਸਕਦੇ।

“ ਉਦਾਰਤਾ ਹੀ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਿਤੀ, ਮਧੁਰ ਅਮੁੱਲ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਨ ਸਵਰੂਪ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ। ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਤੋਂ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ, ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਧਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨਣਾ ਅਤੇ ਬੰਧਾਣਾ, ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਹੋ। ਇਸ ਨਿਮਿਤ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਰਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਬੱਧਣ ਵਿੱਚ ਬੰਨਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਸੰਗਠਨ। ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਰਤਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ ਹੋਏ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣਾ ਉੱਧਾਰ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਸਵਰੂਪ। ਜਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਹੋਣਗੇ ਉੰਨਾ ਹੀ ਸਰਵ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਅਤੇ ਉੱਧਾਰ ਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਉੱਧਾਰ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੀਸਰੀ ਕੀ ਗੱਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਨਿਮੰਤਰਣ ਤੇ ਆਏ ਹਨ ਨਾ ਅਤੇ ਉੱਧਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਪਲੈਨਸ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉੱਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ ਕੀ ਵੇਖੀ? ਜਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਹਨ ਉੰਨਾ ਉਦਾਰਚਿਤ। ਉਦਾਰਦਿਲ ਜਾਂ ਉਦਾਰਚਿਤ ਦੇ ਬੋਲ, ਉਦਾਰਚਿਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਾਰਚਿਤ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ, ਬੜੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ। ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਹੋ? ਸਰਵ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ। ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਮੇਰਾ ਸੇ ਤੇਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ, ਬੜੀ ਦਿਲ ਹੋ। ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਹੋਵੇ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਦਿਲ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗੁਣ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ। ਵਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਗੁਣ ਦਾਨ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੇਣ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਦਾਨ ਸ਼ਬਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂਦਾਨੀ, ਫਰਾਖਦਿਲ। ਇਵੇਂ ਉਦਾਰਚਿਤ ਬਣਨਾ, ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ। ਇਵੇਂ ਉਦਾਰਚਿਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਨਫਰਤ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਟੀਸਾਈਜ਼ ਕਰਨਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੋਟ ਮਾਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦਾਰਚਿਤ। ਇਰਸ਼ਾ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇਰਸ਼ਾ ਵੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁੱਸਾ ਮਹਾ ਅੱਗ ਹੈ, ਨਫਰਤ ਛੋਟੀ ਅੱਗ ਹੈ। ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਦੀ ਵੀ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ, ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏਗੀ। ਘ੍ਰਿਣਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਵੀ ਡਿੱਗਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿੱਗਾਉਣਾ। ਇਵੇਂ ਕ੍ਰਿਟੀਸਾਈਜ਼ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੀਰੀਅਸ ਹੋਕੇ ਕਰੇ ਪਰ ਇਹ ਇਵੇਂ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਕੇ ਗਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਠੇਕਰ ਦੇਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਗਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਸੱਟ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਉਹ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੀ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਤੱਕ ਸੱਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੀ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਇਹ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਹਸੀ ਦੀ ਸੱਟ ਵੀ ਦੁੱਖ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝੋ! ਜਿੰਨੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਉੰਨਾ ਉੱਧਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਉਦਾਰਦਿਲ, ਉਦਾਰਚਿਤ ਬਣਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸਵਰੂਪ। ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਸਮਝ ਲੀਤੀਆਂ ਨਾ। ਉਦਾਰਚਿਤ ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਗਠਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਲੈਨਸ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਜਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉੰਨੇ ਆਪ ਵੀ ਅੱਛੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ

ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਦਾਰਤਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਲਕਸ਼, ਸੂਭ ਸੰਕਲਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਐਡ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਣ ਕੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਐਡੀਸ਼ਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਵੀ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਣਗੇ। ਦੋ ਉਂਗਲੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਆਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣ - “ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ”। ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭੁਜਾਵਾਂ ਹਨ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ। ਜਿੱਥੇ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੋ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਦੋ ਇਹ ਲਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਚਤੁਰਭੁਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੱਤਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੁਜਾਵਾਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੱਤਨਾਰਾਇਣ, ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀਆਂ ਹੋ। ਚਤੁਰਭੁਜਧਾਰੀ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ। ਸਿਰਫ ਦੋ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। 4 ਭੁਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ 4 ਭੁਜਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੋਜ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਪਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਖਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਦਾ ਫੋਟੋ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੀ ਵੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋ ਪਰ ਮਨ ਤੋਂ ਕੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਨ ਦੇ ਬੋਲ ਟੇਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਟੇਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੈਸੇਟਸ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਦੋਨੇ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ, ਟੀ. ਵੀ. ਆਦਿ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੈਸੇਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਯੂਥ ਪਲਾਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੱਠ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਲ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਤ: ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਮੰਗ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਪਦ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਮੰਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਨ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਚਾਰ ਭੁਜਾਧਾਰੀ ਬਣ ਕਰਕੇ ਪਲਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਲੱਗੀ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਯੂਥਯਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਾਲਾ ਸੰਕਲਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ। ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਈਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋ ਵੈਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋ ਪਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨਹੀਂ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਮਤਲਬ ਅਟਲ ਸੰਕਲਪ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਟਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਟਲ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ? ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਭ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੰਗਨ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਿਆਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਧਾਗੇ ਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕੰਗਨ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਕੰਗਨ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਭੰਡਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਭੰਡਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਹ ਅਟਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਸਮਝ ਇਹ ਵੀ ਚਿਟਕੀ ਪਾਓ। ਦੋਨੇ ਭੰਡਾਰੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਖਾਵੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਬਣ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ “ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਨਗੇ, ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਡਗਮਗ ਹੋਣਗੇ” ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਾਦਾਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਤ: ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੱਦ ਫਾਈਨਲ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੋਲਡਨ ਸਵਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਵਰਲਡ ਵੇਖਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਜਾਦੂਗਰ ਲੋਕ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ, ਬੋਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਹ ਵੇਖੋ..... ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਚਿਹਰਾ, ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਮਸਤਕ, ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਅੱਖਾਂ, ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਹੱਠ ਇਹ ਸਭ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ। ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇੱਕ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਖੋ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੇਖੋ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਵੇ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਣੀ ਰੂਪ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਫੇਦ ਵਸਤੂਧਾਰੀ। ਇਹ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਸਵਰੂਪ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਮੂਰਤ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਸਮਝਾ!

ਜਦ ਇੰਨੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ

ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਲ ਕਰੇਗਾ! ਅਤੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਿਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ! ਕਮਾਲ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜੇ ਓਟੇ ਸੋ ਅਰਜੁਨ ਬਣੇ। ਬਾਕੀ ਵਿਜੇਯ ਤਾਂ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਅਟਲ ਹੈ ਪਰ ਅਰਜੁਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਰਜੁਨ ਅਰਥਾਤ ਨੰਬਰਵਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ। ਪੂਰੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਿਆ, ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਨਿਰਵਿਘਣ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਉਵੇਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਰੂਪ, ਸਦਾ ਉਦਾਰਤਾ ਵਾਲੇ ਉਦਾਰ ਦਿਲ, ਉਦਾਰਚਿਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਿੱਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਮੁੱਖ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰੋ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੁੰਬਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚੁੰਬਕ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੂਰ ਦੀ ਸੂਈ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਜਿਆਦਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਰਾਮਲੀਲਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਹੀ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪ ਸਾਰੇ ਵੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਰਤ ਲਵੋ। ਵਰਤ ਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੀ ਕਿਵੇਂ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੋਨੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋ। ਮਾਈਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਈਟ ਹੋਕੇ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਮਾਈਕ ਵੀ ਹੋ ਮਾਈਟ ਵੀ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਵੀ ਮਾਈਕ ਹੈ।

ਤਾਂ ਮਾਈਟ ਹੋਕੇ ਮਾਈਕ ਤੋਂ ਬੋਲੋ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹਾਂ, ਅਵਤਾਰ ਹੋਕੇ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਵਤਾਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਵਤਾਰਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸਟੇਜ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਜੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਉੱਚ ਸਟੇਜ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਦੈਵ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਪਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਸਭ ਪਾਰੂ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਕਾਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਸੀਟ ਤੋਂ ਉਤਰਕੇ ਸਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਫ੍ਰੀਡਮ, ਫ੍ਰੀਡਮ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ, ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸਕਾਸ਼ ਦੇ, ਮਿਕਸ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਤੱਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਸੇਫ ਰਹਿ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣਨਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯਾਦ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪ੍ਰੋਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਪਿਆਰ ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਣਿਆ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਆਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਹਰ ਮੁਰਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਚੁਸਤ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਣ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਰੋ , ਸੁਸਤ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਸਫਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਉਹ ਹਨ ਤਕਦੀਰਵਾਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨਹੂਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਰ ਲਈਏ। ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਾਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰ ਲਈਏ। ਹਿੰਮਤ ਰੱਖ ਕਈਆਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਈਏ।
- ਗੀਤ:-** ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਟੀਚਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਦੋ ਪੱਤੇ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੋ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਜਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਫੁੱਟ ਗਈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਕਦਮ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੈਗਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਬਣਨਗੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਵੰਬਰ ਬਾਦ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਜਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਰੇਬਰ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਉਹ ਹਿਸਟਰੀ ਜੋਗਾਫੀ ਜਰੂਰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਪਰਿਸਤਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਬਣਾਵੇਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੇਨੇ ਦੀ ਦਵਾਰਕਾ ਜਾਂ ਲੰਕਾ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਦਵਾਰਕਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲੰਕਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ ਨੂੰ। ਸੱਚਾ ਸੇਨਾ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਲੁੱਟ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੇ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਕੰਗਾਲ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ? ਅਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ ਕਿੰਨੇ ਐਕਟਰਜ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਰਹੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਧਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਝੂਠ ਨੂੰ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਮਝ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਦੋਂ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਮਮਤਵ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂਕਿ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ, ਕਬਰਿਸਤਾਨੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ

ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸੁੱਖਧਾਮ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੱਲ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ, ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੀਖਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਆਓ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚੱਲੋ ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਆਦਿ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਭ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੈਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ, ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ ਸੋਨੇ ਦੇ। ਫੇਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਿੱਥੇ ਗੁੰਮ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਹੀ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ? ਅੰਦਰ ਸੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ... ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦਵਾਰਕਾ ਚਲੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ ਫੇਰ ਚੱਕਰ ਫਿਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਪਰ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਜ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਪਰ ਐਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕੋਈ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ? ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਸਿੱਖ। ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਮਤਲਬ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਧਰਮ ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਗੇ? ਦੇਵਤੇ ਹਿੰਦੂ ਬਣ ਗਏ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਫੇਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ - ਕਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਝਣਗੇ, ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨਾਜ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁੰਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੂੰਧ ਹੈ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਜੋ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਇੰਸ ਨੂੰ ਨਿਕਲੇ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਜਲੀ, ਗੈਸ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿੱਖੇ - ਸਿਖਾਏ ਚਲਾਂਗੇ। ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਮਕਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਮੀਨ ਵੀ ਢੇਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਨਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਖੇਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਇੰਜਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਟ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਡਬਲ ਇੰਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉਗਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਵੇਖੋਗੇ, ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਡਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਕਿਤੇ ਲੜ੍ਹ ਕੇ ਬੰਬਜ਼ ਨਾ ਚਲਾ ਦੇਣ। ਚਿੰਗਾਰੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਲਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਨ। ਚੁਸਤ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਚੰਗੇ ਮਾਰਕਸ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਸਤ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਦੁਮ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ ਫੇਰ ਇਹ ਦੁਮ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਫਿਕਰ ਹੈ, ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿੰਦਰ (ਭੋਪਾਲ) ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਹਿਮੰਤ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਇੱਕਲੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ

ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਤੇ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਮਾਲ ਹੈ! ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ, ਰੱਖਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਸੈਂਟਰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ ਹਿੰਮੰਤ ਨਾਲ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 5 - 7 ਨਿਕਲਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨਹੂਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਰ ਲਈਏ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ, ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੇ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇਣ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਸਫਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਤਕਦੀਰਵਾਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਇਤਨੇ ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਸ਼ਿਵਜੇਯੰਤੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪਰਚੇ ਛਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਰੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪਰਚੇ ਵੰਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਸੂਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੁੱਖਧਾਮ ਚਲਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਤਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅਜਿਹਾ ਰਸੀਲਾ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਚਾ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ। ਸਮਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਦੰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਸਫਲ ਕਰ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਨੇਸਟ ਬਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਪਸ਼ੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਭਵ :
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਹੋ - ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਜੋ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਆਨੇਸਟ ਬਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਪਸ਼ੱਟ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸਪਸ਼ੱਟ ਬਣਾਉਣਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਮਤਮਤ ਅਤੇ ਪਰਮਤ ਦੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਕੇ ਬਾਪ ਜਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਇਹ ਆਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ। ਆਨੇਸਟੀ ਮਤਲਬ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜੈਸਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚਾ ਤਪੱਸਵੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਰਵਸਵ ਤਿਆਗੀ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ "

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਰੱਖ ਅਸ਼ੁਭ ਭਾਵ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਅਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ, ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਬਾਪ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੱਚੇ ਸੂਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੋਨੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਇੰਜਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਗੀਤ ਸਲੈਕਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਵਾਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫੇਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ! ਸ਼ਾਸਤਰ, ਵੇਦ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਆਦਿ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਹੁਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਪਰ ਵਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਯਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਣ। ਫੇਰ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਦੋ ਇੰਜਣ ਮਿਲੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੂਸਰੀ ਸਾਕਾਰੀ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਸੂਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਣ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ - ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਅਮਰਲੇਕ ਦੇ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫੇਰ ਹੈ ਯੁਗਲ ਮੇਰੂ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਹਨ ਦੋ ਦਾਨੇ, ਜੋ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਲਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ। ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਹਨ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਦੇ। ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਤੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਬਸ ਜਿੱਧਰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਲੀਲਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਿਆਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਵੀ ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਧਾਮ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਕੋਈ ਹੈਲ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਫੇਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨਾ (ਗਿਆਨ ਨੈਨਹੀਣ) ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੰਧੀ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ,

ਰੂਹਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਬਸ ਕਰੋ, ਬਸ ਕਰੋ ਮੈਂ ਇਤਨਾ ਤੇਜ਼ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜੋ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਤਨਾ ਤੇਜੇਮਯ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਬਸ ਕਰੋ, ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਿਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਸ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਪੁੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਭਗਤ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਮੈਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੀਮੇਲਸ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾ ਅਤੇ ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਮੁੱਖ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਹੈ ਸਰਸਵਤੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹਾ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੋਣਾ, ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕੇ! ਫੇਰ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਜਾਕੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੇਰ ਪਛਤਾਉਣਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ ਫੇਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਧ ਪੈਂਦੇ - ਪੈਂਦੇ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ, ਸਿਲਵਰ, ਕਾਪਰ, ਆਇਰਨ .. ਨਾਮ ਵੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਿਓਰਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰੋਸਪੈਰਿਟੀ ਵੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਿਓਰਟੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰੋਸਪੈਰਿਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਅਡਾਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਫੇਰ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ, ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ।

ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫੇਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੱਥਰ ਠੀਕਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੇਡ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਲਪ ਬਾਦ ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਰਿਇੰਨਕਾਰਨੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਿਇੰਨਕਾਰਨੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਫੇਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਵਤਰਨ। ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਦਿਵਯ ਅਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਮੁਕਰਰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਦੀ ਬਾਬਾ ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਜੋ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵਾਂ ਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਹੋਈ, ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਬਨਾਵਟੀ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਡਬਲ ਹਿੰਸਕ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਸਾਰੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ ਹੀ ਹਠਯੋਗ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿੰਗਡਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਅੰਤ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨੂਰਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਹਕ ਖੇਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਖੇਲ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,

ਕਿੰਨੇ ਖੁਨ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਸਭਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਚਹਿਦੀ ਹੈ। ਡਰਪੇਕ ਤੇ ਝੱਟ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰਤਾ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ ਹੋ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਠ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਜੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਵੇਂ ਸਭਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਛਾ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਹੀ ਮਕਾਨ ਲੈ ਲਵੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਕੰਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੋ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੈ ਮੁਕਤੀ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਦੋ ਵਰਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਸ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਦਿਆਲਿਆ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਗੱਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਖਰਚਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ? ਅਰੇ ਬੀ . ਕੇ. ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਤਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣ ਆਏ ਹੋ! ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੇਖੋ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ। ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਫੇਰ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਾਕੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਲੈਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਕੰਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ ਤੇ ਹੈਪੀਨੈਸ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਜੰਮਿਆ ਤੇ ਵਾਰਸ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਫੇਰ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤੇ ਮਦਾਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਤਿਮ ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਸੀਨ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਨਿਡਰ, ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣੀ ਹੈ।

2. ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਗਨੀ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਮਰਜੀਵਾ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ, ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਓ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਵੀ ਨਾ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮਯੋਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਪੂਰਾ ਹੀ ਦਿਨ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਹਿੰਮਤ - ਹੁਲਾਸ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਆਪਣੇਪਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ

ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਕੁਸੰਗ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਕੇ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਇਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਮਾਈ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿੱਥੇ? ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੀ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ, ਇਹ ਹੈ ਸਥੂਲ ਵਤਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੈਕੇ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੇ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਦੂਰ? ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੰਡੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਦੂਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਚੱਲੋ, ਇੱਥੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਪਤ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦੇ ਲਈ ਚਾਖੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪੈਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਮਿੱਠੇ ਭਰਾਵੇਂ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ। ਬਸ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ? ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਖੇਜਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਆਗਾਖਾਂ ਦਾ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਹੀਰੇ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਹਿਰੂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਕਾਨ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਝੂਠੀ ਕਮਾਈ, ਜੋ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਡੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕੋਡੀਆਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਈਏ। ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ - ਹੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਵੇਂ..... ਪਹਿਲਾ ਪੂਰ (ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ) ਉਹ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਫ਼ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨੀਘੇਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈਂਦਾ ਕੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੈਪਲ ਵੇਖੋ। ਦੁੱਪਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੁੱਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨੰਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾੜੀ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ, ਕੁਲ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਬਾਪ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਕਾਨ, ਧੰਦੇ

ਆਦਿ ਵੱਲ ਭੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭੱਜਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚਮਾਟ ਮਾਰਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਘੁਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲੋ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੋ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਚੇਲਾ ਆਦਿ ਬਣਾਵੇ, ਮਕਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਹਾਂ, ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਾਤਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰਹੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਰਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਵਾਂਗੇ ਉੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਪਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਦ। ਬਾਪ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣੇਗੀ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 8 ਦੀ ਮਾਲਾ ਜੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਦੀ। 8 ਦਾਨੇ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹੈ 108, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ 8 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਕਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਤਰਾਈ - ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਕਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਦੀ ਘੱਟ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਕੁਸੰਗ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਗੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੰਗ ਤਾਰੇ ਕੁਸੰਗ ਬੋਰੇ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸੰਗ ਬੋਰੇ, ਰਾਮ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਇਵੇਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਵਾਮਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਗੰਦੇ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ।

(ਇੱਕ ਨਰਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀ ਹੈ) ਬਾਬਾ ਇਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਰਸ ਹੋ, ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੀ ਰਹੇ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਪੈਸੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈਲਥ ਅਤੇ ਇਸ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਵੈਲਥ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੀ। ਪੈਸਾ ਵੀ ਜੇ ਮਿਲੇਗਾ ਉਹ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏਗੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਨਰਸੇਸ ਹੋ ਨਾ। ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਨਰਸ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਰਜਨ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਇੱਥੇ ਬੱਦਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਵਰਸ਼ਾ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਸਾਤ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੰਦ੍ਰ ਵਰਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੰਦਰ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਲਾਸ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੀ ਜੜ੍ਹਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਸੀ, ਬੁਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਧਰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਪਵੇ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਨ ਬਗੈਰ ਥੋੜੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਇਆ ਮਤਲਬ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ, ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਇਆ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਹੈ ਨੈਧਾ ਯਾਦ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ, ਤੱਤਵ ਗਿਆਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਸਮਝਕੇ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਮਮੱਤਵ ਮਿੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡਿਆ ਨਾ। ਘਰਬਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਆਉਣਗੇ। ਆਬੂਰੇਡ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿਉਂ (ਲਾਈਨ) ਲੱਗ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ, ਸਮਝਣਗੇ ਇੱਕ ਛੱਡ, ਦੂਜਾ ਨਵਾਂ ਲੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੇਟ ਕਰਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ, ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਮਹਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਦੇ ਇੱਥੇ ਰਹੋ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਨਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੱਦ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
2. ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚੇ ਆਤਮਿਕ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੱਚੇ ਆਤਮਿਕ ਸਨੇਹ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਹੈ। ਸਵਾਰਥੀ ਸਨੇਹ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਉਸ ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਦਿਲ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸਨੇਹ ਦੀ ਥੋੜੀ ਸੀ ਘੜੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਸਮਝਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਧਨ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਤ: ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

“ ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ”

ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਹਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਵਿਯਕਤ ਬਲ ਨਾਲ ਅਵਿਯਕਤ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਵੈਰੀਫਾਈ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਅਵਿਯਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮੁੱਖ ਅਤੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। “ਸਾਥੀ” ਅਤੇ “ਸਾਥ” ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ $\frac{3}{4}$ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਅੱਧਾ ਸੁੱਖ, ਅੱਧਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾ ਹੀ ਨਾ ਆਵੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਕਾਰੀ ਜਾਂ ਆਕਾਰੀ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਆਕਾਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ। ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥੂਲ 5 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ 5 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਡੀ. ਟੀ. (ਦੇਵਤਾ) ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਦੇਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ। ਇਹ ਦੇਵੀਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਦੇਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਜਾਂ ਵੈਸ਼ਲਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਸਤਿਯੁਗ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੂਲਵਤਨ ਜਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮੀਯੁਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖਕਰਤਾ। ਰਾਵਣ ਦਾ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਦਸ ਸਿਰ ਦਾ। ਉਸ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝ ਕੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦਵਾਪਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਜਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਮਤ ਮਤਾਂਤਰ ਵਾਲੇ ਬੈਠ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਸਦਾ ਐਫ. ਜੀ. (ਪੁਤਲਾ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦਾ ਬੁੱਤ ਬਣਾਕੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ $\frac{3}{4}$ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੱਧਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਜ਼ਾ ਹੀ ਕੀ ਰਿਹਾ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਅਨਾਦਿ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਬਣੀ, ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ - ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਹੈ ਫੇਰ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣਨਹਾਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਗੁਲਗੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਰਾਜਯੋਗ ਕੋਈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਠਹਿਰੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ... ਤਾਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਸਿਤਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਕਈ ਰਾਜਾ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੌ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਸਭਾ ਆਦਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਖਾਨੇ ਆਦਿ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਦਿਨ- ਰਾਤ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਾਵਨ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਵਿਕਾਰ ਬਗੈਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗੀ? ਅਰੇ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਕਿੰਨੀ ਸੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਲਾਓ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਟੱਚ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵਿਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਿਥੋਂ ਆਏ! ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਕ ਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜ, ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਪਤਿਤ ਰਾਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਾਗਰ... । ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ ਗੇ? ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਲਾਹ (ਸ਼ਾਂਤੀ) ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਰਾਜ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ - ਅੱਖਰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਪਾਂਡਵ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਸ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ... ਹੋਰ ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ- ਮੈਂ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਘਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਖੰਡ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਲੱਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੱਥੋਂ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਖੁਦ ਤਾਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਖੁਦ ਰਾਜਾਈ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਇੱਕਦਮ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਤਿਮ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਫੀਲਿੰਗ ਰਹੇ ਕਿ ਓਹੋ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ! ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ... ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਕਮਾਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਫੀਲਿੰਗ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਦਗਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਵੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਨੰਬਰਵੰਨ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਭੁੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ, ਅਜੂਨੀ... ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਨ ਵੀ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਐਨੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੀਰੋ- ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ, ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੌੜਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਮਰੇਗੇ। ਇਹ ਆਦਤਾਂ ਸਭ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੰਦੀ ਤੋਂ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਣਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤਰੂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਅਰੇ, ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਬੱਚੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਦੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਹੀ ਛੁੱਟੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਘਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁੱਖੀ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਅੱਜਕਲ ਖਰਚਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕ ਤੇ ਝੱਟ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਭੀਲਣੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਦੂ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਉਹ ਜੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ ਰਾਵਣ।

ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਫੇਰ ਵੈਰਾਗ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਤੀ, ਗਿਆਨ ਫੇਰ ਵੈਰਾਗ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ ਇਹ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਘਰ - ਬਾਰ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਵੈਟ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਹੈਲਦੀ ਸੀ, ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਰਦੇ, ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ! ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸ੍ਰਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੇ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਚੱਕਰ ਫਿਰੇਗਾ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਤਰਨਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ ਫੂਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋੜੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੇ ਹਨ। ਗੰਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ।

2. ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸੇ ਫੀਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹੋ ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ! ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ... ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਰਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅਟਕਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾ ਸਭ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਬੋਲ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ। ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸੱਚ ਵੱਲ ਸਭ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨਗੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹੋ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ

ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਟੁੱਟੀ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਮੁੱਖ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਾ ਲਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਦੇ ਇਸ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਰਹਾਂਗੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪ ਤੇ ਡਿਪੈਂਡ ਕਰਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਦਿਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਆਪਣੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ? ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ। ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਿਸਲਾ ਸਮਝੋ ਰਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨੇ - ਅਕਾਰਨੇ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੇ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਹਰੇਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਟਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਸਮਝੋ ਪੇਸਟ ਦਾ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕਟਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਤੇ ਫੇਰ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲਗ ਗਿਆ, ਜ਼ਮਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੈਮੀ ਕਾਮ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਰੋਧ ਵਸ਼। ਮਨ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਕਰੀਏ...। ਕੋਈ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਨਾ ਰਹੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ - ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਭੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਹੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਫੇਰ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਇਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰ ਕੇ ਕੀ ਬਣੇ ਹਾਂ! ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪ੍ਰਵੀਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀਨ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਇੱਕ ਰਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਸੱਚੇ ਪਤਿਵਰ ਬਣੇ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਿਤਾਵਰਤਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨਵਰਤਾ ਬਣਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਵੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਗਲ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਗੋਇਆ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਜੀਵਘਾਤ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜੀਵਘਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਵੋ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਫੇਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਸਮਝੀ ਦੇ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਲਾਨੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਜੇਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਤਾਂ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਜਾਂ ਜੁੱਤਾ ਆਦਿ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ, ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਾਹੂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਰਾਹੂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੇੜੀ ਚੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਉਤਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਛੱਡਣੀ ਕਿੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ - ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਨਾ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕੀ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਣਨਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਸਭਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਖਿਆਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ। ਵੈਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦਾਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਛੱਡ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਾਬਾ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੈਕਰੀ ਵੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰੋ। ਨੈਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਨੀਂਦ ਕਰੇ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਜਗਦੀ ਜੇਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਥੱਕਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਫੇਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ, ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਅਥਕ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਜਗਦੀ ਜੇਤ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਤੋਂ ਡੰਡਾ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਮੁੱਖ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਾ ਲਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਰਹਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਿਪੈਂਡ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪ ਤੇ ਡਿਪੈਂਡ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਬਣਨ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਡਿਪੈਂਡ ਕਰਦਾ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਡਿਪੈਂਡ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਰਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ! ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਅਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਐਕਟਰ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਕਦੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰੀਏ!

ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਵਾਰਿਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਲਗਾਉਣ ਕਾਰਨ ਫੇਰ ਰੋਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਘੇਰ ਨੀਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪਰਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਪਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਗਰੀਬ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਵੇਖਣਗੇ ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੜੀਆਂ ਤਾਂ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਬੋਲੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਰ ਵੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹਾਲ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ 3 ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਰੱਖੋ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਓਗੇ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਦਿਨ ਮੁਕੱਰਰ ਕਰੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮਦਿਨ ਤੇ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਟੈਂਪ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਆ ਮੇਵ ਜਯਤੇ... ਇਹ ਹੈ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਖੀਆ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੀ ਸਟੈਂਪ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਕੰਮ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲੇਗੀ, ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਲਿਫਟ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤੇ ਬਣੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਦਿਲ ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਚੜ੍ਹਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਕਤ ਕੰਨ ਫੜਨੇ ਹਨ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀਨ ਬਣ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ ਪਿਤਾਵਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੇਸਮਝੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇਪਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਭਵ :
ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਚਨਾ - ਇਹ ਦੇਹ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਮਾਲਿਕਪਣ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਦੀ, ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ, ਆਨੰਦ, ਸਹਿਯੋਗ, ਹਿੰਮਤ, ਉਤਸਾਹ, ਉਮੰਗ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁਧੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ ਵਾਲੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੇ, ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹੈ! ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਰਹੀ - ਜੋ ਸੋਚਿਆ ਉਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਆਪਣੇ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਸਮਰਥੀ ਨਾਲ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਤੇ ਰਹਿ ਆਪੋਜਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਸਹਿਜ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਨ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ , ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ , ਕਥਨੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ ।

ਗੀਤ:- ਤੁਮ੍ਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ ਜਹਾਨ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਨਾ ਸਭ ਨੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮੰਨਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਨੇਮ ਨਾਲ ਸਿਜਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਲਿਮਿਟਡ। ਕੋਈ ਦੇ - ਚਾਰ ਰਚਣਗੇ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਰਚਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੂਹਾਨੀ ਲਵ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਉਦੋਂ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। 5 ਤਤਾਂ ਸਹਿਤ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਬਾਪ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਨਮਤ ਤੇ? ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਐਕਯੂਰੇਟ ਬਣੋਗੇ। ਜਿਨ੍ਹੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਤਨੀ ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰਹੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਇਤਨੀ ਕਾਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ? ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ ਹੈ? ਕੋਈ ਤਮੰਨਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ? ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਹ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਮੰਤਰ ਹੈ।

ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਕੋ ਹੋਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕਿੰਨਾ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ, ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ ਕਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਨ ਬੜੀ ਰਾਇਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਚਲਨ ਹੈ? ਦੇਵਤਾਈ ਦਿਮਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਉਹ ਬਣ ਵੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕਥਨੀ ਹੀ ਹੈ? ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਯੂਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੋਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਵੇਖੀਏ! ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਉਸ ਤਰਫ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦਾ? ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਫੇਰ ਬੁੱਧੀ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੀ? ਬੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਾ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਚਲੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਠਹਿਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਸਥਿਰ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾਜੁਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਗੜਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੀਰੀਅਸ ਹਾਲਾਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਿਖਾਏਗੀ - ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਡੋਬ ਦੇਵੇਗੀ। ਫਲਡਸ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਖੇ ਮਰਨਗੇ। ਅਰਥਰੁਵੇਕ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹਾਲਾਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੈਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਾਂਸਬਜ਼ ਛੱਡਣਗੇ - ਜਿਸ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ... ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ

ਹੀ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹੋਗੇ - ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹ! ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ ਵਾਹ! ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ! ਬਾਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਹ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਬਦਲ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ? ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਹੈ? ਇਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖਰਾਵਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਰਾਜੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਸ੍ਰਗ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ। ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਬਾਕੀ ਕਿਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ! ਇਹ ਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ, ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਣ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ। ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਹੈ- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ। ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਧਿਆਨ ਰਹੇ - " ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਕਰਨਗੇ।" ਦੇਹ - ਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਬੇਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੀਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦਾ ਬੀਜ ਬੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਹੈ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ। ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਤ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ, ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਸ ਆਪਣੀ ਲਾਈਫ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਮੁੱਲ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਰਹੋਗੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਥਾਹ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ! ਸਤਿਯੁਗ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਬਣਾਓ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਮਿਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਕਰਮਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਬੜੀ ਹਿਮੰਤ ਚਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਜੇ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਡਿਫੈਕਟ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਪਿਓਰ ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਡਿਫੈਕਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੀਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਪ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਵਰਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਬੰਧ ਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਬੰਧ ਹੀ ਸਦਾ ਸੁੱਖਦਾਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ (ਰੀਵਾਇਜ਼) "

ਸਫਲਤਾ - ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਦੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਪਿਓਰਟੀ, ਦੂਸਰੀ ਯੂਨਿਟੀ। ਜੇਕਰ ਪਿਓਰਟੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਪਿਓਰਟੀ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਆ ਵਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਸੰਕਲਪ, ਸੁਭਾਅ, ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਓਰਟੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ- ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਓਰਟੀ ਨਹੀਂ, ਇਮਪਿਓਰਟੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਿਓਰਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਪਿਓਰਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ - ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਨਿਮਿਤ ਤੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਨਾ? ਜੇਕਰ ਲਿਸਟ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਤਸ ਹੀ ਮਹਾਂਰਥੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਂਰਥੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈ ਹੈ? ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪੇ ਜਾਣੇ। ਮਹਾਂਰਥੀ ਜੇ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਥਵਾ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਯੂਨਿਟੀ ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਕਾਰ - ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਯੂਨਿਟੀ। ਕੋਈ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ

ਮਿਲਾਓ, ਇਹ ਹੈ ਯੂਨਿਟੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਯੂਨਿਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ - ਰਾਸ ਵਿੱਚ ਤਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਰਾਸ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਤਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਵਰਨਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਟੋਪਿਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਰਾਸ ਮਿਲਾਉਣਾ। ਇਸ ਦਾ ਬਿ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਾਕਾਲੀ ਸਵਰੂਪ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਚਲਣ ਰੂਪੀ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰਿਜਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਮਹਾਂਰਬੀ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਮ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਲੇਛ ਭੋਜਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮਲੇਛ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਆਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਚਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਦਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ। ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਯੰਤਰ ਪਾਵਰਫੁਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਹਿਜ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ।

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ - ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਛਿਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਸਟਰ ਜਾਣੀ ਜਾਣਨਹਾਰ ਦੀ ਸਟੇਜ ਮਤਲਬ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੀ ਸਟੇਜ। ਇਹ ਸਟੇਜ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਵੀ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਬਣਨਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ। ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਮਾ ਸਵਰੂਪ ਸੰਗਠਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲੇ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਖੋਈ ਹੋਈ ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੋਗੀ, ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ - ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਨਾਲੇਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਰਹੋ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਮਤਲਬ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਲੱਬਧ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣਾ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ "

ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਰੁਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਵੀ ਦੇ ਗਿਆਤਾ ਬਣ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਫ਼ਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫ਼ਲ ਕਰੇ। ਸਫ਼ਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਲ ਲਗਾਉਣਾ।

" ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਸਨੇਹ "

ਅੱਜ ਮੁਰਬੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਮਧੂਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥੱਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਰੂਪ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਸਨੇਹ ਹਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਜੇ ਸਨੇਹ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ, ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਣਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਖੁਦ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਅਸਰੀਰੀ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਹੀ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਰੱਥ ਚਲੇ ਨਾ ਚਲੇ ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ (ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਭੈਣ, ਜਗਦੀਸ਼ ਭਾਈ, ਨਿਰਵੈਰ ਭਾਈ) ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ (ਦਾਦੀ ਜੀ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀ ਭੈਣ) ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਫਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਫਲ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆ ਰੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵੀ ਚੰਗੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੂਰ ਉਤਨਾਂ ਹੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧੂਮਧਾਮ ਦੀ ਰੌਣਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(ਨੈਰੋਬੀ ਵਿੱਚ ਜਗਦੀਸ਼ ਭਾਈ ਪੋਪ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਆਏ ਹਨ) ਪੋਪ ਨੂੰ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਏ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹਿਮੰਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈਏ। ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਬਣਿਆ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜੋ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਹਿਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਤੇ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਏ ਹਨ? ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣੇ। ਹਾਲੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੇ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਧਰਤੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣਗੇ। ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਈਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਈਕ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਧਰਨੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਦੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਹ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਹੁਣ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੈਣ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ

ਹਨ। ਧਰਨੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਾਰੇ ਗਏ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਸੇ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਪੈਰ ਦੇਕੇ ਤਿਆਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਧੀਆ ਹੈ।

ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਕੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਕੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੋ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਯਾਤਰਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਮਾਰੀਸ਼ਿਅਸ, ਨੈਰੋਬੀ, ਅਮਰੀਕਾ ਇਹ ਸਭ ਐਗਜ਼ੇਮਪਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਐਗਜ਼ੇਮਪਲ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੰਗ ਉਲਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ (ਤਾਕਤ) ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤਾ। ਫੈਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਦਾ ਫੇਰ ਵੀ ਰਾਜ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਧਰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਚਰਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੈਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਰਿਗਾਰਡ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੱਟੜ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੇਮਪਲ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਫੇਰ ਵੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਕਿਉਰਟੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਰਿਆਲਟੀ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ, ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਮਿਲਣਾ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਇਹ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਵਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਦੇ ਕਲਾਸ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰ ਵਜੇ ਦਾ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕਾਰਨ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ। ਜਰਾ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੈਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚੰਗਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦਾ ਵੀ। ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਨੇਹਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਧਦੀ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਮਿਲਦੀ। ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਲੈਕੇ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਪਾਕੇ ਉੱਡਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਮਧੂਬਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਆਨੰਦ ਦੋਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੀ ਜੋ ਬਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੋ ਤੜਫਦੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਮਾਲ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਵਰਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਵਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਮਾਨ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਬਲ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸਿੰਧੀ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਜੋ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖ, ਇਹ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਵੀ ਮਿਟ ਗਈ। ਹੁਣ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪਦਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਹਿਮਾਨ ਤਾਂ

ਭਾਗਿਆਵਾਂਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੀ ਰੇਡੀਓ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ।

ਦੀਦੀ ਨਿਰਮਲਸ਼ਾਂਤਾ ਜੀ ਨਾਲ:- ਇਹ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਸਦਾ ਯਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੈਚੂਰਲ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਕਦੇ ਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਾਂਜੀ ਨੇ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹਜ਼ੂਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਹਿਮੰਤ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫ਼ਲ ਦਿੱਤਾ।

(ਦਾਦੀ ਜੀ ਨੂੰ) ਸਭ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣਾ। ਹੋਰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਚਾਰਲੇ, ਕੇਨ ਆਦਿ ਜੋ ਸਨ ਪਹਿਲਾ ਫ਼ਲ ਨਿਕਲਿਆ, ਇਹ ਗਰੁੱਪ ਵਧੀਆ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਰਮਾਣਤਾ, ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਣ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸਮਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇਣਾ ਇਹ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੋਗਰੈਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਰਫ਼ ਵਾਧਾ ਵਧੀਆ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਲ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਵਾਧੇ ਵਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਧਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਹਿਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਠਨ ਰੂਪੀ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਸਨੇਹੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕਮਤ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣ ਸਰਵ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਆਪ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ। ਨਾ ਕੋਈ ਡਿਸਟਰਬ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰੇ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਹਰ ਕਰਮ ਯਥਾਰਥ ਅਤੇ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ।

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ " ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਵੀ ਦੇ ਗਿਆਤਾ ਬਣ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਫ਼ਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫ਼ਲ ਕਰੇ। ਸਫ਼ਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਰਫ਼ ਲਗਾਉਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਹੈ ?”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ (ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ) ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਮੁੱਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ, ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ - ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੰਜ (ਨਾਰਾਜ਼) ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਲਾਇਫ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ - ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਵੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤੇ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਖ਼ਰਾਬ। ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲਿਆ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਾਂਗੇ। ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਕੇ ਸਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ। ਉਹੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪੱਥਰ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਤਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਤਨ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਇਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਲਵੇ ਅਤੇ ਦਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਇਹ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਆਉਣ ਪਰ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਲ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕਦਮ ਚਲਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲੁਲੇ - ਲੰਗੜੇ ਬਣ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਵੀ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਬੋਲੋ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਫ਼ਾਦਰ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਅੱਖਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਜਾਨਣਗੇ। ਸਮਝੋ ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਜ਼ਰੂਰ ਸੁੱਧ ਭਾਵ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਇਹ ਬੋਲੇ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ

ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡਾਪਟ ਕਰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਬੈਠ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਠ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਬੈਠ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਰਚਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਪਰਚੇ 2 - 4 ਲੱਖ ਛਪੇ ਹੋਣ, ਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਅਡਰੈਸ ਹੋਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਬੈਠ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਰਹੀ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਬੈਠ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਸਾਰਾ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਇਵੇਂ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਲਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ। ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਉਨਤੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਰ ਵੀ ਰਵੇਗਾ। ਸਭ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗਈ, ਇਹ ਹੋਇਆ.....। ਜੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਗੋਇਆ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ, ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਲੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਮਾਇਆਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪੱਥਰ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਸੰਤੋਲੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਮ ਦੀ ਮੱਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਠਹਿਰੀ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਭਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੱਤ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਇਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਸਮਝ ਵੀ ਹੁਣ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਇਟੀਅਸ ਆਏ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰਾਇਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਦੱਸੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਰਾਇਟ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਰਾਇਟ ਹੈ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜੱਜ ਕਰੋ ਕੌਣ ਰਾਇਟ? ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣ। ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦਾ ਉਦੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਕੇ ਦੈਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸੀ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲੈਕਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਐਵਜਾ ਫੇਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪਰਚੇ ਛਪਵਾਕੇ ਵੰਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਚੇ ਦਿਉ। ਪਰਚੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਚੇ ਅਤੇ ਬੈਜ ਸਦੈਵ ਪਏ ਰਹਿਣ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ, ਇਹ ਦਾਦਾ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਆਦਿ ਵੀ ਟ੍ਰੇਨ ਭਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਦੇ ਧੱਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਅਧਰਮ ਦੇ ਧੱਕੇ। ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ!

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖੜਾ ਵੇਖ.....ਇਹ ਮੁੱਖੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ - ਇਹ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੀ ਤੇ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਨੇਸਟ ਮਤਲਬ ਇਮਾਨਦਾਰ ਭਵ : ਆਨੇਸਟ ਅਰਥਾਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਬਿਨਾ ਕਿਸੀ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣ। ਜੇਕਰ ਵਕਤ, ਵਾਣੀ, ਕਰਮ, ਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਪਰਮਤ ਜਾਂ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਵੱਲ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਨਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਨੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਾਉਣਾ ਇਹੀ ਹੈ ਆਨੇਸ਼ਟ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪੇਜੀਸ਼ਨ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਹਰ ਵਕਤ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੇਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਣਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ। ਮਧੁਰਤਾ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਨਾਲ ਸਵੈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਧੁਰ ਬੋਲ, ਮਧੁਰ ਸੰਸਕਾਰ, ਮਧੁਰ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਾਉਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰ ਹਰਿਆਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਬੱਦਲ ਵਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਾਮ ਦਵੇਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਹਨ ਸੁਸਤ ਬੱਦਲ। ਚੁਸਤ ਉਹ ਜੇ ਵਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਰੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਢਿੱਡ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮਿਹਨਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਸ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਯਰਥਾਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਜੇ ਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਬੱਦਲ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਸਾਗਰ। ਜੇ ਬੱਦਲ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਰਸਾਤ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਦਲ ਵੀ ਪਾਣੀ ਭਰਕੇ ਫੇਰ ਵਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਭਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੱਦਲ ਤਾਂ ਹੋ ਗੀ, ਜੇ ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬੱਦਲ ਵੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖੂਬ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਰਦੇ ਹਨ, ਬਾੜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਵਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਖੂਬ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਖਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਵਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਵਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਜਿਵੇਂ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਢਿੱਡ ਭਰੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਢਿੱਡ ਜਾਕੇ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫੈਮਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਢਿੱਡ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਢਿੱਡ ਜਾਕੇ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲਗੇਗਾ। ਖੂਬ ਬਰਸਨ ਵਾਲੇ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਗਰੀਬ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਢਿੱਡ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਨਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਢਿੱਡ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗ ਗਿਆ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਬਾਪ ਦੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹ: ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਟਾਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੀਏ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੀਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਉਹ ਜੇ ਚਾਹੇ ਸੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੀ? ਮੇਰੇ ਪਾਰੂ ਦੀ ਲਿਮਿਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਕਤ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਐਕਚਰਟ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹਾਇਏਸਟ ਬਾਪ ਦੀ ਰਿਇਨਕਾਰਨੇਸ਼ਨ। ਫੇਰ

ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਘੱਟ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਫੇਰਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਡਰਾਮਾ, ਜਿਸਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਮੈਟਿਰਿਅਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਜੋ ਫੇਰ ਰਚਦੇ ਵੀ ਸੂਰਗ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੇਵਿਨ, ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਰਮ ਬਗ਼ੈਰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਹਠਯੋਗੀ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਚੜ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਜੜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੰਦਰ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਪਰ ਮਿੱਟੀ ਜਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਪੈਣ ਨਾਲ ਘਾਹ ਜਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ? ਕਰਮ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਖਾਣਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ? ਭਾਰਤ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਿਓਰ ਸੀ। ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪਿਓਰਟੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ। ਫੇਰ ਡੀਟੀ ਰਾਜ ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਲੇਗਨ ਬਣਾਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਡੀਟੀ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਆਕੇ ਲਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ ਰਾਜੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪੂਜਯ ਸੀ ਉਹੀ ਫੇਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਰਹੇ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੇਖ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬਣਦਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਾਕੀ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ, ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪੱਦ ਮਿਲੇਗਾ? ਕਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ, ਕਿੱਥੇ ਸਾਹੁਕਾਰ, ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ। ਸਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ, ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ - ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਅਲਹਾ ਮਿਲਿਆ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ! ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਇਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਭਦੇ ਲਈ ਬਣਵਾਓ ਜੋ ਬੱਚੇ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਫੇਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬੈਠ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਇਹ ਟਾਇਟਲ ਉਡ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਸੂਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਰਤਬਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਗੁਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਫ੍ਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਸ, ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ੂ ਜਨਮ ਹੈ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਕੇ ਬਣਾਂਗਾ, ਤਤਵਮ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬੋਲੇ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਤੋਂ ਭੀਖ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ। ਪੂਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਯੱਗ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੂਦ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਰੰਡਰ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੀਜ ਬੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ

ਦਈਏ। ਫੇਰ ਕੀ ਸਰੰਡਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਹੇਵਿਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਸੀਨ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੈ।

ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਹਸੀਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਸਲੇਨਾ ਸਾਜਨ ਹੈ, ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾ - ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਨੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਕੂਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਵਾਈਆਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਬੈਠ ਕਿਤਾਬ ਵੇਖਣਗੇ। ਡਾਕੂਰੀ ਦੀ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਦੀ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ, ਟਾਪਿਕਸ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪੁਆਇੰਟ ਨਾਲ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਮਹਾਰੰਗੀ ਪੇਸ਼ੈਟ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦੈਵ ਸਰਜਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਬੀਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇ ਸਦੈਵ। ਬਾਬਾ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕੱਢ ਇਕੱਲਾ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੈਠ ਪੈਰ ਦਬਾਵੇ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋਲੋਂ ਪੈਰ ਦਬਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਇਵੇਂ ਪੈਰ ਦਬਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰਸਮ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਬੜਾ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਸ੍ਰੰਗ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਅੱਗ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗੇਗੀ, ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਯੱਗ ਹੈ - ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪਿਓਰਟੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਗੁਣ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ, ਸਰੰਡਰ ਹੋਏ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਰਿਫ੍ਰੇਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਕ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਯਰਥਾਤ ਯੋਗੀ ਭਵ :

ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਕ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਉਸ ਵਕਤ ਸਭ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖਿਲਰੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਸਟਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਟਾਪ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਣਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰ ਲੈਣ - ਇਹੀ ਹੈ ਯਰਥਾਤ ਯੋਗ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਸੀਂ ਓਬੀਡਿਏਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ ਇਸਲਈ ਅਲਮਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਰਵੈਂਟ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਤੇ ਉਪਸਥਿਤ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਬੱਚੇ, ਸੋਚੇ ਘੱਟ, ਫਰਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੋ।” ਸ਼੍ਰਵ ਉਲਝਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਉਜਵੱਲ ਬਣੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦਵੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲਾਂ ਇਵੇਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ , ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕਤ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ , ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਖ਼ੂਬ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਓ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਪੂਰੇ - ਪੂਰੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦੇ। ਯੋਗਯੁਕਤ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪੱਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਕੌਣ ਅੱਜ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਸਵੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? (ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ 3 ਵਜੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ 4, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ 12 ਵਜੇ) ਬਾਬਾ ਐਕੁਰੇਟ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। 12 ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। 12 ਵੱਜਕੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਏ.ਏਮ ਅਰਥਾਤ ਸਵੇਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਵੇਰਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 12 ਵੱਜਕੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏ.ਏਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਏ.ਐਮ, ਪੀ.ਐਮ ਐਕੁਰੇਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਫੇਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫੇਰ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੜਾ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਅਰਥਾਤ 12 ਵੱਜਕੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਭਗਤ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਐਕੁਰੇਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਕਾਮ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਕਾਮਜ਼ੋਰ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪੱਦ ਨੂੰ ਪਾਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਲੋਗਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ “ਬੀ ਹੋਲੀ ਬੀ ਯੋਗੀ। “ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬੀ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਯੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਯੋਗੀ ਠਹਿਰੇ। ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਨਾਲ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਲਿੱਖਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੀ ਹੋਲੀ ਐਡ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਰੀ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਓ ਅਤੇ ਲਿਖ ਦਵੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਆਕੇ ਸਿੱਖੋ। ਭਾਵੇਂ ਬੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਵੀ ਜਲਾ ਦਿਉ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੁਟੁੰਬ (ਪਰਿਵਾਰ) ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਲਿੱਖ ਦੇਣ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਕੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੇ।

ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ੂਬ ਬੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਜਲਾਕੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰ ਮਨਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫ਼ਾਈਨਲ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅੰਧਿਆਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੈਵੀ ਬੁੱਧੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਤੋਂ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਇਮਪਿਓਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ

ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਰਾਹੂ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਸਚਰਿਆਵੰਤ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਠੀਕ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ। ਮਲੱਲਯੁਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਘਰ ਦੀ ਘਰੇਤੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਭ੍ਰਮਰੀ ਨੂੰ ਘਰੇਤੀ ਅਰਥਾਤ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰੀਗਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਘਰੇਤੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਮਿਸਤਰੀ ਹੈ। ਦੋ - ਤਿੰਨ ਕਮਰਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। 3 - 4 ਕੀੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀਆਂ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ 1-2 ਨੂੰ ਬਣਾਓ, ਭਾਵੇਂ 10-12 ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ 100 ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ 500 ਨੂੰ ਬਣਾਓ। ਮੰਡਪ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਭਨੂੰ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝਕੇ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸੜੇ ਹੋਏ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ (ਭ੍ਰਮਰੀ ਤੋਂ) ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ 4-5 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਬ੍ਰਹਿਮਰੀ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਭੱਟ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੀ ਬਾਹਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਜਕਲ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਗੇਰੂ ਕਫ਼ਨੀ ਪਾਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਫ਼ਾਰਨਰਸ ਨੂੰ ਠੱਗਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਲਕੇ ਸਿੱਖੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਕੇ ਸਿੱਖੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਫ਼ਾਰੇਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਗੇ - ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਆਦਿ ਬਦਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਗਾਇਡ ਹੋ, ਸਭਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਵਰਲਡ, ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਊਂਗਾ। ਬਸ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਬੋਲੋ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਢਿੱਢੇਰਾ ਪਿੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਬਰੇਬਰ ਜਦੋਂ ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਬਾਪ ਗਾਇਡ ਬਣ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਡਿਟੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੁਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਡਿਸ - ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦੋਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬੀ.ਕੇ. ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਪੂਰਾ ਰੇਸਪਾਂਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ, ਪਦਮਪਤੀ ਵੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬੈਗਰਸ ਵੀ ਆਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹੀ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਉਹ ਫੇਰ ਬੈਗਰਸ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਬੈਗਰਸ ਸੀ ਨਾ। ਥੋੜ੍ਹਾ - ਬਹੁਤ ਕਮਾਇਆ - ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਭਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੇਰਾ ਸੀ। ਨਾਮ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਲਿਖ ਦਵੇ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸੋ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਜਿਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਦੁਕਾਨ ਕੱਢ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਕੱਢ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੁਕਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੇ ਕਰੋ। ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭਦੇ ਦੀਪ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਬੈਠ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਮਾਯੂਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿਲਾ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਪੁਛੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਭਦੇ ਲਈ ਦੱਸਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਰਣਗੇ ਸੋ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਣਗੇ। ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਕੁਝ

ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਣਗੇ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹਿਊਮਨ ਕੰਡੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਰਡਨ ਆਫ਼ ਔਲਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਫਾਰੇਸਟ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ - ਜਦੋਂ ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੇਖੋ ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫੇਰ ਸ੍ਰਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਹਨ, ਨੈਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਲੋਕੀ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦੀ ਬੁੱਕ ਰੱਖਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਡਾਕੂਰ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖਕੇ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਨੰਬਰਵਨ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਸ੍ਰਵਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ, ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਰਵਰਗ ਬਣੇਗਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਪਰ ਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦੇ। ਯੋਗਯੁਕਤ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਸਦਗਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਪੱਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ, ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕੱਢ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਕੇ ਲੁਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੀ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪੀ ਰਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਦੀ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ, ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਅਭਿਆਸੀ, ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਘਨ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰ - ਉਪਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਚਿੱਤਰ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਰਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸੁੱਧੀ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਆਹਵਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁੱਧ ਬਣੋ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਾ ਰਹਿਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ ਨਾ ਕਿ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਦੇਕੇ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ , ਆਸਤਿਕ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?
- ਉੱਤਰ:-** 1- ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ 2- ਸਰਵਿਸ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਲਕਸ਼ਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਸਾਡੇ ਤੀਰਥ ਨਿਆਰੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਇਨ ਸੁਣੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੀਰਥ ਹਨ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਚੁਪਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਪਹੁੰਚਣਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਕਾਮਨ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ ਨਿਆਰੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤਾਂ ਸਾਧੂ - ਸੰਤਾਂ ਆਦਿ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਮੱਤ ਦੇ ਠਹਿਰੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਮਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਉੱਚ - ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮਤ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਨੇਕ ਮਤ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ, ਲੱਖਾਂ - ਕਰੋੜਾਂ ਮਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਤ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ? ਬੇਲੇ, ਇਹ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਸਤਿਕ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਨਾਸਤਿਕ ਨੂੰ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਪਰਿਚੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਯੋਗ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਠਹਿਰਿਆ। ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ, ਇਹ ਦਾਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਪੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਮੈਡਲਸ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ, ਸਾਰਟ ਵਿੱਚ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਇਹ ਮੈਡਲਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ। ਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਪਕਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੇ? ਉਹ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸਕਦੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸਭਨੂੰ ਛਡਾਉਣਾ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਆਦਮੀ - ਆਦਮੀ ਵੇਖਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਕੇ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਇਹ ਪੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਮੈਡਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਮੈਡਲ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਰੱਖਕੇ ਵੇਖੋ - ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਟਾਇਮ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਫਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਸ ਵਕਤ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ

ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਦੋਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਸਿੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਰ੍ਵਤੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਚਾਰਟ ਵੀ ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਪੈਂਦਾ ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਸੋ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਰਾਮ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬੈਠ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਵਕਤ ਇੱਕ ਹੀ ਧੁੰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੇਜ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੁਝ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਅਜਪਾਜਪ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਡਲ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਬੋਲੇ, ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾ ਆਤਮਾ ਦਾ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਸਭਤੋਂ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਫੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੈਕਰੀ ਛੱਡ ਦਈਏ, ਖਾਣ ਲਈ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲੈਣਗੇ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਜਵਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਨੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਦੇ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਲਾਓ ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵੇਖ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੋ। ਉਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਧੂਲਛਾਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਟਾਇਮ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਮਿਲਕੀਅਤ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਖਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਖਾਣਗੇ। ਧਨਵਾਨ ਦਾ ਧਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਚੰਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਓਨਾ (ਫਿਕਰ) ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਅਜੁਨ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਣ ਵੀ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰ ਹੋਰ ਹੀ ਯੋਗ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਡਲਸ ਆਦਿ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਇਟ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਅੱਜ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਕਲ ਫੇਰ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਪਾਰ੍ਵਤੀ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਉਤਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੰਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਸਤਿਆਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਣਗੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਇੰਨਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲਵਤਨ ਸਾਰਾ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਲਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਲਬੱਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮੈਡਲਸ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਓ ਫੇਰ ਜੇ ਲਾਇਕ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਧਰਮ ਦਾ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਵੋ। ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਸ

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੇ। ਖਾਸ ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ, ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਹੀ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਸੈਂਟਰ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ। ਸਵੇਰੇ ਜਾਓ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਆਓ। ਸੈਂਟਰ ਬਣਾ ਦੇ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ। ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਬੁਲਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਡਲ ਹੀ ਬਸ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੈਡਲਸ ਲੱਖ ਤਾਂ ਕੀ 10 ਲੱਖ ਬਣਾਓ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬਸ, ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਧੱਕਾ ਖਾਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਤਾਂ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਿਲ। ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਖਾਸ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥਿਆਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵੀ ਹਨ। ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰਾਤ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਟ੍ਰਾਈ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਹੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ - ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੋਲੋ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪੱਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਇਜ਼ੀ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਇੰਸਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੰਨੀ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਡਲ ਜਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਗ਼ਰੀਬ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਹੁਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਤੁਸੀਂ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਛਪਾ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਸਭਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਫੇਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਲਕਸ਼ਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਕਿ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ ਪਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਜਾਂ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਉਹ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ - ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਸਪੀਡ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਉਪਰ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਵਿਜੈ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਭਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੇ ਸਵੈ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੋ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਚੈਕ ਕਰੋ - ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਵੈ ਜਾਂ ਸ੍ਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਹੈ? ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠੇ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਫ਼ਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋਏ? ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਕਲਪ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਮੂਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿਅਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਵੇਂ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਵਿਅਰੂ ਨਾ ਜਾਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨੇਤ੍ਰ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੀ ਦੇ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਨਾ ਹੋਣ। ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੱਚੇ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਬਾਪ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਇੰਨਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਵਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੰਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਮਮਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਡਕੇ ਦੂਜੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾ ਇਹ ਕਰਮਬੰਧਨ, ਨਾ ਉਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਕਲਮੰਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਭੂਸ਼ਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੀਸ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ! ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ? ਹਾਂ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਰਸਾ ਸੀ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਕੰਗਾਲਪਣਾ, ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੰਗੂਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ਼ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਉ ਵਰਲਡ ਤੋਂ ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਲਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਪਾਲਣਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇ। ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਜੇ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ

ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਫੇਰ ਆਉ ਇੱਥੇ, ਮੁੱਖ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਤੋਂ ਅਵਿਅਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਖਣ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਨਬਜ਼ ਵੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਅਜਮਲ ਖਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਵੈਧ ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪੂਰਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਗ੍ਰਾਹਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਧੌਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਥੋਖਾ ਖਾਧਾ। ਮਾਇਆਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ, ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਪਤਿਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਸ, ਦੋ ਅੱਖਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਬਾਬਾ ਕਰੋ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਣ - ਸਮਝਣ ਦਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗਬਲ ਘਟ ਹੈ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ - ਪਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਰੋਧ, ਗੁੱਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਉੱਠੇ ਕੱਲ ਫੇਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮੁੱਖ ਹੈ ਫੇਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਲੋਭ, ਮੋਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਮੋਹ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਉਸ ਵਕਤ ਸ਼ਕਲ ਗੱਲਬਾਤ ਹੀ ਬਾਂਦਰ ਮਿਸਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਜਾਓ, ਨਿਰੰਤਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ, ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਕਿ ਆਏ, ਪਰ ਫੇਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਗਾਇਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਹਨ। ਸਭਦਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੌਤ ਵੀ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੰਬਸ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੈਸ ਨਿਕਾਲਿਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਇਮਪਾਸਿਬਲ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੇ ਹੁਣ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਨੈਚੂਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟਿਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਕਤ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਰਕਤ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਇੱਥੇ ਵਗਣਗੀਆਂ। ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੀ - ਛੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਬੱਚਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਗਰ ਟੁ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ

ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਮਤਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਦ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋ ਸੰਭਾਲੋ। ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਮਤਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਨ ਤੇ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੋ, ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ ਨਾ, ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਦਾਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਦਾਦਾ (ਗੈਂਡ ਫਾਦਰ) ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਬਾਪ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਕਾਲੇਜ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਕੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟੀਚਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੈਂਡ ਫਾਦਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ।

2. ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਮਮਤਾ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਮਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਭਵ :
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਦਿਵਯ ਸਮਰਥ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ ਸਦਾ ਯਰਥਾਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ - ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਰਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਸ੍ਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵੈ ਨੂੰ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਸਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਲਗਾਵ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਕੱਚੇ ਧਾਗੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਟਕੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੋਈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਬੰਧਨ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਵੀ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਸਵਤੰਤ੍ਰ ਅਰਥਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸਕੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ , ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਧੇਖੇਬਾਜ਼ ਮਾਇਆ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤੁੜਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਹੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤੁੜਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗਲਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਉਚਾਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਉਹ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਹੀ ਭੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਰਾਮ ਤਾਂ ਤੇੜਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਰਾਜਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਮ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਭਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਡੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਵਜਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੀਏ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸੰਸਕਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ, ਪਾਵਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭਦਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਦੰਢ ਜ਼ਰੂਰ ਭੋਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਨਮ ਦੇਕੇ ਹੀ ਸਜਾ ਦੇਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਜਾ ਖਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਫੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਜਾ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਣ ਵਕਤ ਦੰਢ ਭੋਗਦੇ ਹਨ, ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਾ ਕਰੋ ਭਗਵਾਨ, ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਭਤੋਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਹ ਚਲਿਆ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਪਰ ਅਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਦਿਲ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲਗਾਵ ਕਿਉਂ ਰਖੀਏ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਈਸ਼ਵਰ ਯਾਦ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਜਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪੱਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਬੜੀ ਧੇਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਛੁੱਟ ਜਾਏ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਵੇਗੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਸ ਮਰਣਗੇ ਫੇਰ ਗਲਾਣੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਬੀਜਰੂਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਹੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ.....ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਟੇ ਖਿਆਲਾਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੀਜਰੂਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਮੇਟੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ.....ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਂਹ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਮੇਟੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਯਥਾਰਥ ਯਾਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਉਹ ਚਿੰਤਨ ਰਹੇ, ਸੋ ਨਹੀਂ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹੇ - ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਯਾਦ। ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਚਾਰਟ ਭਾਵੇਂ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਕਿ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਇਸ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਿਮਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਉਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸੱਕਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੇਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਮਰਤਬੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੁਣ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਥੋੜ੍ਹੇਗੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਇੰਨਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਯਥਾਰਥ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਪੌੜੀ ਨਾਲ ਵੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਕਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਗੋਲਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜ। ਇਹ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਦਾ ਫਲੈਗ (ਝੰਡਾ) ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਦਿ ਕੌਣ ਹਨ? ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ ਆਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਧਨ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ? 4 ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ, 8 ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। 8-10 ਭੁਜਾ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਬਣਾਇਆ, ਬਸ ਚੱਲ ਪਏ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਨੂਮਾਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ ਬਸ ਚੱਲ ਪਏ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਲੈ ਆਇਆ.....ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਰੂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਤਾਂ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ! ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਨਾ ਮਿਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਹਨ। ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬਾਹੁਬਲ, ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਰੈਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ ਹਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੂਹ ਬੈਠ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬੇਟਰ, ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ - ਇਹ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਧਮਚੱਕਰ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਇਟ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਛੋਟੇ ਵੀ ਹੋਣ ਜੋ ਸਭਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਖੂਬ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਵਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ,

ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕੱਢ ਕੇਈ ਦਾ ਵੀ ਨਾਲ ਪਾਓ। ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਓ। ਅੱਛਾ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣਗੇ? ਕੇਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬੀ.ਕੇ. ਹੋਣ। ਬੱਚੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣਗੇ। ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬੜੇ ਕਲੀਅਰ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਹੀਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਯਰਥਾਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯੋਗ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਸਵੈ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੇਈ ਦੀ ਵੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਕਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਭਵ : ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਬੇਣ ਦਾ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡਰਡ ਭਰਨ ਦਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਇਹ ਵਕਤ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਕਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਨੂੰ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਕਤ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਕਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਵੈ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਲਯੁਗੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੈ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾ ਲੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਸਹਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਸੰਪੂਰਨ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਦੀ ਡਿਗ੍ਰੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਵ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬਣੇ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਫੇਥਫੁੱਲ, ਪਾਵਰਫੁੱਲ, ਸਕਸੈਸਫੁੱਲ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਛੱਡ ਵਿਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ (ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ) ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰੋ।

ਸੰਕਲਪ, ਸੰਸਕਾਰ, ਸੰਬੰਧ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਾ ਲਿਆਉ

ਅੱਜ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਸਦਾ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ, ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭ ਨਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਜਨਮ ਨਵਾਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਸਵੈ ਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਬਦਲਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਸਕਾਰ, ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਰਥਾਤ ਨਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਧਰਮ ਨਵਾਂ, ਕਰਮ ਨਵਾਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਰ੍ਹਾ ਨਵਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭਦੇ ਲਈ ਸਭ ਨਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਮਨ ਨਾਲ? ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਸੰਕਲਪ, ਸੰਸਕਾਰ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ। ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਨਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਗਿਆ। ਨਵਾਂ ਜਨਮ, ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜਨਮ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ ਰਹਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਪੁਰਾਣਾਪਨ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦਾ, ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਦਾ, ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਸੁਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਹੋ? ਤਾਂ ਸਭ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਹਰਯਾਮੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬਣ ਗਏ, ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਪਨ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਜਾਂ ਅਤੀਵਿੰਦੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ, ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੇ ਡਬਲ ਲਾਇਟ ਜੀਵਨ ਦਾ, ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਵਰਨਣ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ, ਇਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੁੰਦੀ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ? ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂ? ਹੈ ਰਾਜਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਰ ਸੰਸਕਾਰ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਕਹਾਂਗੇ? ਇੱਥੇ ਵੀ ਨਵਾਂ ਜਨਮ, ਨਵੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰ ਕਹਾਂਗੇ? ਜਾਂ ਅੱਧਾ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਅੱਧਾ ਸਫੇਦ ਅੱਧਾ ਕਾਲਾ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਅਰਥਾਤ ਨਵਾਂ ਯੁਗ। ਨਵਾਂ ਯੁਗ ਤਾਂ ਸਭ ਨਵਾਂ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਸਭਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ - ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਡ੍ਰਸ ਵੀ ਭੇਜਦੇ ਪੱਤਰ ਵੀ ਲਿੱਖਦੇ ਪਰ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕ ਹਨ? ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਭਦੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਦਾਨ ਹੋਵੇ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ - “ਨਵਾਂ”। ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ, ਬੋਲ ਬੋਲੋ, ਕਰਮ ਕਰੋ ਇਹੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨਵਾਂ ਹੈ? ਇਹੀ ਪੋਤਾਮੇਲ ਚੋਪੜਾ, ਰਜਿਸਟਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਚੋਪੜੇ ਤੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਕੱਢਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਗਣੇਸ਼। ਹੋਰ ਚਾਰੇ ਹੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੀ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਨਮ: ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ? ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗਣੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਸਵੈਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ। ਗਣੇਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ। ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੀ ਸੰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਗਣੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਅਰਥਾਤ ਸਮਝਦਾਰ, ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ। ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੈ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੋਨੋਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚੋਪੜੇ ਤੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸੰਸਕਾਰ ਨਵਾਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਵੈਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਇਹ ਗਣੇਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਆਰੰਭ ਕਰੋ। ਸਵੈ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ ਬਣ ਕਰਕੇ ਆਰੰਭ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸੰਕਲਪ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਸੀਮੇਂਟ

ਆਦਿ ਪਾਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਰੇਤ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਬਣਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਚਲੇਗਾ? ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਕਤ ਕਹਿੰਦੇ, ਕਰਕੇ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੂਜੇ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੇਤ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸਹਿਜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਆਦਤ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਿਆ। ਪੋਤਾਮੇਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਪਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਪਰਚਿੰਤਨ, ਪਰਪੰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਨਣ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੇ। ਸਵੈ ਤੋਂ ਪਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਸਭਨੇ ਮਿਲਕੇ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੱਤੀ, ਇਵੇਂ ਹਰ ਦਿਨ ਨਵਾਂ ਦਿਨ, ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ, ਨਵਾਂ ਸੰਕਲਪ, ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ, ਸਵੈ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ। ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਘੜੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਉਮੰਗ ਸਵੈ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਭਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁਬਾਰਕ, ਵਧਾਈ, ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾਓ। ਸਮਝਾ। ਲੋਕੀ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਿਆ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਅਧੂਰਾ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ? ਨਾਮ ਨਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਮਿਕਸ ਕਿਉਂ? ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ? ਸਭ ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਸਭ ਨਵਾਂ। ਨਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਮਿਕਸਚਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਚਤੁਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਵਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇ। ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - 18 ਅਧਿਆਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਿੱਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੰਮ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਅਰਥਾਤ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਕਲਪ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅਸਲ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਬਣਨ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਅਰਥਾਤ ਕੰਮ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ। ਹਜ਼ੇ ਵੀ ਵਕਤ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 3 ਮਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਾਲੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਹੈ। ਵਾਸਵਿਕਤਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਓ। ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਅੱਛਾ!

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਪਾਤਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਆਈ ਕਿ ਆਈ ਇਵੇਂ ਸ਼ੁਭ ਆਸ਼ਾ ਦਾ ਦੀਪਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਜਗਮਗਾਉਂਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਦੀਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਦਰਸ਼ਨੀਏ ਮੂਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਧਾਈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਮਸਤੇ।

ਪਦਯਾਤਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਯਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਯਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਦਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਕੀਤੀ, ਸਭ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਯਾਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਪਰ ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਨਿਆਰੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਲੌਕਿਕ ਯਾਤਰੀ ਹਨ, ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਹੁਣ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਓ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ

ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖਣ ਕਿ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਸਵੈ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਪੱਦ - ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ, ਹੁਣ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਉਡਾਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਡਣ ਵਿੱਚ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਆਪਣੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਡਾਓ। ਸਮਝਾ। ਇਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਭਰਪੂਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਖਾਲੀ ਸੀ ਪਰ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੇਛਾਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਾ। ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਤੱਦ ਛੱਡਿਆ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਸਮਝਾ! ਬਾਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ! ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਓ। ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ! ਰਿਜ਼ਲਟ ਠੀਕ ਰਹੀ ਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਸਦਾ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਸਦਾ ਰਹੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਦਯਾਤ੍ਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਫੇਰ ਜਿਵੇਂ ਸਨ ਉਵੇਂ। ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਬਦਲਿਆ। ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ! ਸਦਾ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਦਾ ਹੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ! ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਿਮੰਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਅੱਛਾ। ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋਗੇ ਉਦੋਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲਿਆਉਣਾ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਮਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਿਹਾ, ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹੇ। ਸਮਝਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :- ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ! ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਓਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇਗੇ। ਮਾਸਟਰ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮਤਲਬ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਮਾਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ? ਧਾਰਨ ਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪ੍ਰਸਨਟੇਜ਼ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਤੇ ਸੰਪੰਨ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ, ਇਸੇ ਤੇ ਹੀ ਨੰਬਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਵਾਂਗੂੰ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਹਾਂ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਇਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਨਾ! ਹੁਣ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤੱਕ ਨੰਬਰ ਕੌਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਵੈ ਦੇ ਅਕਲਿਆਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਕੋਈ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਵੈ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੋਚੋ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਝਾੜ ਨੂੰ ਤਾਂ ਝੜਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਆਏ ਹੋਏ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਦਾ ਜੋ ਟਾਇਟਲ ਹੈ - ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਕਲਪ, ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਚੌਂਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮਯੋਗੀ ਉਹੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ਜੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਭਾਰੀਪਨ ਜਾਂ ਬੋਝ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਐਕਸਰਸਾਇਜ਼ ਕਰੋ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਅਰਥਾਤ ਸਾਕਾਰੀ ਸਵਰੂਪਧਾਰੀ ਬਣ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਓ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਆਕਾਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਆਕਾਰੀ ਵਤਨਵਾਸੀ ਅਵਿਯਕਤ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਣ ਮੂਲਵਤਨਵਾਸੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ, ਇਸ ਐਕਸਰਸਾਇਜ਼ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਭਾਰੀਪਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੋਲ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ , ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ , ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ , ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਵੇ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਲੇਕਿਕ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕੋਈ ਵੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਮ੍ਰਤਾ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੇਮਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਉਹੀ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਕੁਟੁੰਬ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲੇ। ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੀਤ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਘੜੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਬੁਲਾਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੇਸ ਹੈ, ਕਿਹੜਾ ਕੇਸ? ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੱਡੇ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਆਉ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਪੂਰੇ ਟਾਈਮ ਤੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਘੜੀ ਕਿੰਨੀ ਐਕੁਰੇਟ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਛੋਟੀ ਘੜੀਆਂ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੱਗ ਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਐਕੁਰੇਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਘੜੀ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੜਾ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਬੜੀ ਐਕੁਰੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕਿ ਦੁੱਖ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਸਾਈਂਸ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਅਟਾਮਿਕ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਇਸ ਸਾਈਂਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਇਲੈਂਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ, ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਸਾਈਂਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਾਈਂਸ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਇਲੈਂਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਹੂਬਲ ਵਾਲੇ ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹੈ ਸਭਦਾ ਕੈਪੀਟਲ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਕੈਪੀਟਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਿਸਤਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਲ੍ਹਾ ਉਦੋਂ ਬੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰਿਅਲ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਬਲ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪ੍ਰਿਟੈਂਡੈਂਟ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੋਲ ਇਵੇਂ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਮਿੱਠੇ ਹੋਣ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੁਟੁੰਬ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਅੱਖਰ ਇਵੇਂ ਮਿੱਠੇ ਫ਼ਸਟ ਕਲਾਸ ਨਿਕਲਣ ਜੋ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਬੋਲੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਮਨਮਨਾਭਵ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਹੋਵੇ ਬੋਲੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਸਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਭਦੀ ਅੰਤ ਘੜੀ ਹੈ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਸਵੈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਦਗਧ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਚੜ੍ਹਦੇ, ਖਾਦ ਪੈਂਦੇ - ਪੈਂਦੇ ਸੋਨਾ 9 ਕੈਰੇਟ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 9 ਕੈਰੇਟ ਦੇ ਬਾਦ ਮੁਲੱਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ 24 ਕੈਰੇਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਆਤਮਾ ਪਿਓਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਪਿਓਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੇਵਰ ਵੀ ਪਿਓਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨਮ੍ਹਾਤਾ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ, ਜਦੋਂ ਤੀਰ ਮਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਕਤ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਲਈ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਡੇ ਪੂਜਯ ਹੈ ਨਾ। ਪੂਜਯ ਪਾਵਨ ਫੇਰ ਪੂਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ। ਪਾਵਨ ਦੀ ਪਤਿਤ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰੋ - ਇਹ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਵਲਭਾਚਾਰੀ ਕਦੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਹੀ ਮੂਰਤੀ ਛੂਹਣ ਦਾ ਅਲਾਓ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਛੂਹ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਉੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਦੂਜੇ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਚੋਟੀ। ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਰਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਰਣ ਵੀ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਸਰਵਿਸਏਬੁਲ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਦੈਵ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹੇਗਾ। ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਭੱਜਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਐਸੀ - ਐਸੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਈਏ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰੂ ਹੈ, ਆਪੇਹੀ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਕੋਲ ਇਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ! ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਵੇਂ ਚੁਸਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਡਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚੰਗਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਘੱਟ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੁਪਰਵਾਇਜ਼ ਕਰਨ ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਉਹੀ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਭਰਾ, ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕੀ ਦਵੇਗਾ! ਕੋਈ ਵੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਾਪ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ, ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਸਭ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਵਾਸਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੇ 4 ਭਾਗ ਹਨ। 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਹਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਹਿਸਾਬ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਕੋੜੀ ਤੁਲਯ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਹੀਰੇ ਤੁਲਯ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਸਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਸੀ, ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਕੇ ਮਸਜਿਦਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਿਯੂ ਵੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਮਣੀਆਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਰੋੜ ਦੀ, ਕੋਈ 5 ਕਰੋੜ ਦੀ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸਭ ਇਮੀਟੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਪਾਈ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ

ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਘੁਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈਏ, ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਭਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਮਤ ਹੈ, ਜੇ ਚਾਹੇ ਸੇ ਕਰੋ। ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਗੁਪਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਲੜਾਈਆਂ ਆਦਿ ਖਿਟਪਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੈਣਾ ਵਕਤ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝ ਜਾਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਸ ਉਸੀ ਵਕਤ ਮਸਤੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਫੇਰਨ ਟਿਕਟ ਲੈਕੇ ਇਹ ਭੱਜੇ। ਪਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆਉਣੀ ਪਵੇ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਾ ਸੱਕਣ, ਇੱਕਦਮ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਫ਼ਿਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਧੰਧੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਪਾਕੇ ਇੱਕ - ਦੋ ਦਿਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਛਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਰਤ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਯੋਗ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲੱਗ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵਿਜੈ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬਸ, ਅੱਜ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਗ਼ੈਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਖਾਣ ਤੇ ਵੀ ਬਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਸੁਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ ਮੈਸੇਜ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰੈਸਪਾਂਸਿਬਿਲਿਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਤ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਹੁਤ ਨਮ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲੈਕਿਕ ਨੂੰ ਅਲੈਕਿਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸੂਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸੂਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਭਵ :

ਜੇ ਮਾਸਟਰ ਸੂਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਜੇ ਵੇਖਦੇ, ਸੁਣਦੇ, ਸੋਚਦੇ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਲੈਕਿਕ ਤੋਂ ਅਲੈਕਿਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਕਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਲੈਕਿਕ ਕੰਮ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਇਆਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਸਵੈ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤਮੋਗੁਣੀ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਕਮਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਕਿਚੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੂਵ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਹਾਈ ਜੰਪ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ ਕਰਮ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਬਣੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਬੋਲ ਇਵੇਂ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਫ਼ਿਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਲ ਫ਼ਿਕਸ ਹੋਣ। ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਝਾੜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ੈਕੀਨ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਣਗੇ। ਕਦੀ ਪਰਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਣਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਸਿਸਟੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ ਸਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਤਨ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਝਾੜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅੰਦਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਟਾਈਮ ਵੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ - ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੰਗਮਯੁਗਵਾਸੀ ਹੋਣਗੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਗੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗੰਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ, ਗੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਛੋ - ਤੁਹਾਡੀ ਯੁਗਲ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋ ਗਈ। ਸ੍ਵਰਗ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਕੇ ਇੱਕਦਮ ਕਲਯੁੱਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟਿਵਿਟੀ ਇਵੇਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਕਲਯੁੱਗੀ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸ਼ਕਲ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਦੇ ਮਿਸਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਜਲਕੇ ਮੁਰਦੇ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਮੁੱਖ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੋ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ੁਦ੍ਹ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕੁੱਖ ਦੀ ਸੱਤਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ.....। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕ੍ਰਤਵਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਗਇਨ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ, ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਕਿਹਾ - ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਲਦ ਸ਼ਿਵ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਕ੍ਰਤਵਿਆ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਦਾ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸਜਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਕੁੱਦਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਚੱਕਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈਮ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਹੂਬਲ ਦੀ ਯੁੱਧ ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਦੀ ਆਏ ਹੋ, ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਜੇ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਚਲੇਗੀ। ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ

ਹੈ। ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਹਾਂਰਥੀ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਨਿਮੰਤਰਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਰਵਿਸ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀ ਹੈ? ਬਸ, ਸਭਨੂੰ ਇਹੀ ਪੈਗਾਮ ਦੇ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ - ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਰੁਕਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਗਾਇਨ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਬਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਹੱਠਯੋਗੀ ਹਨ, ਉਹ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਮਾਈ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਫੇਰ ਮਾਤ- ਪਿਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਗੂਰੇ ਹੈ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਮਦਰ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚਿੰਤਨ ਕਰੀਏ। ਬਿਲਕੁਲ ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਘੱਟ ਦਰਜਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸੱਕਣ ਇਸਲਈ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸਭ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਡਿਫੀਕਲਟ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਤੇ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ। ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਕਰਮਬੰਧਨ ਨਾ ਸੁੱਖ ਦਾ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸੀ, ਫੇਰ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਦੋਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਹੁਣ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਇਹ ਯੋਗਬਲ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੰਥਨ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਜਾਓ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ। ਏਕਾਂਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਪਰ ਛੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਚੱਲਦੇ ਸੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ। ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕੀਨ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ, ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਰਹੇ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਚਲੋ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ, ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਵਿਛੜੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ - ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਪਾਓ ਤਾਂ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਫਲਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਾਓ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਦੁਰ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੁਣ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇਗੇ। ਜੁਬਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਕਦੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਫੇਰ ਉਠਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੜੇ ਹੋਵੇਗੇ ਉਹਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾ (ਘਾਟਾ) ਹੋਰ ਜਮਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਜਮਾ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਜਿੱਤ ਜਮਾ, ਹਾਰ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਗਾਇਨ ਤਾਂ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੱਖ, ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗੀਤਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਗੀਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ, ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਥੱਲੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਪੰਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਲਿਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਭ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦਾ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਚਾਰਟ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ। ਚਾਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਇਮਿੰਟਸ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਲਿਖਣਗੇ - ਸਰਵਿਸ ਕਿੰਨੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਿੰਨਾ ਕੀਤਾ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਨਨ - ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ, ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਖੰਡ ਯੋਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਖੰਡ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਅਜਕਲ ਜੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਖੰਡਾਨੰਦ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਅਖੰਡ ਸਵਰੂਪ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ - ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਖੰਡ, ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਖੰਡ.....ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਡੱਟਕੇਅਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਅਖੰਡ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਅਖੰਡ ਯੋਗੀ ਹਨ ਉਹੀ ਅਖੰਡ ਪੁੱਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਜੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਸਵੈ ਪੁੱਜੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ ਅਤੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪੂਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ “ਸੱਮਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮੀਪ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।” ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਿਸੀ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿੱਚ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ, ਆਸੂਰੀ ਮਰਿਆਦਾ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਣਨਾ। ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਪੀੜੀਆਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ , ਇੰਨੀ ਨਿਆਰੀ ਮੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ , ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** 1. ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰਾਜ - ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। 2. ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੋਗੀ ਤਿਲਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਗ਼ਰ ਟੁ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਨੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਅਵਿਅਕਤ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤ, ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਦੋ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਇਵੇਂ ਵਰਸ਼ਨਸ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਰਿਅਲ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਅਲ ਅੱਖਰ ਹੈ - ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਏ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਲੱਖ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਕਲਟ। ਗਿਆਨ ਕਾਂਡ ਵੱਖ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਕਾਂਡ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸੂਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਭਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਵਿੱਖ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਕੋਈ ਸਿਖਾਵੇ, ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਿਖੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੇ। ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਜਕਲ ਅਡਲਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਕੁਰੱਪਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਰ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰੋ - ਬਰੇਬਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਾ? ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਸੁੱਖ, ਇਹ ਹੈ 21 ਪੀੜੀ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਸਭਦੀ ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੜ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਚੇਤਨ ਦਿਲਵਾਲਾ ਮੰਦਿਰ। ਐਕੁਰੇਟ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਦੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਿਲਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ - ਸੂਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਵ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਕੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਭਾਵੇਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕਰ ਆਦਿ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ੇਧ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਕਰਦੇ, ਨਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਾਂਮੰਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂਮੰਤਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਿਆਗ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ।

ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਵੀ ਕੈਰੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ - ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਵਰਲਡ। ਉੱਥੇ ਇੱਟ - ਪੱਥਰ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਚੜ - ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਇੰਸ ਘਮੰਡੀ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਫੇਰ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਦੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੰਬ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੰਬ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਖੁਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਬ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਹੋਣੀ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਬਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੌਣ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਣਾਉਣ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਪੈਣ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦੇਣ ਪਰ ਪੀਸ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁੱਖ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੰਪਤੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੋਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਯ ਸਾਗਰ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਤਲਾਬ ਆਦਿ ਬਣਾਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੇਸੂ ਆਫ ਟਾਈਮ, ਵੇਸੂ ਆਫ ਮਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਵੇਸੂ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਕੋਈ ਦੇ ਵੀ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਦੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਣ ਦੀ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਬਣਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਸੈਸੀਬੁਲ ਬਣਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝੋਗੇ - ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ! ਜਿਵੇਂ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ - ਉਹ ਹੈ ਜੜ, ਇਹ ਹੈ ਚੇਤੰਨ। ਹੂਬਹੂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਪਰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸ੍ਰੰਗ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੇਂਟ, ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਭਾਰਤ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਪਤਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਗਰੂੜ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਰੋਚਕ ਗੱਲਾਂ ਇਸਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਸੁਧਰੇ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸੁਧਰਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸ੍ਰੰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਣਗੇ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੀਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਲਸ਼ਕਰ ਜੇ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੰਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਕਿਨਕੀ ਦਬੀ ਰਹੇਗੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ.....ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਵਾਉਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿਓ। ਇਸਨੇ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ) ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਉਛਾਵਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂਦਾਨੀ। ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਦਾਨ ਕਰੇ। ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਦਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬੜਾ ਫਲੈਨਥਰੋਫਿਸਟ ਸੀ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਇਨਡਾਇਰੇਕਟ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੰਪਲੀਟ ਫਲੈਨਥਰੋਫਿਸਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ.....। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਵਰਮੈਂਟ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ 8 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਭਾਵੇਂ 108 ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ 16108 ਵਿੱਚ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਯੋਗ ਕਮਾਓ ਜੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲਵੋ ਫੇਰ ਕੋਈ ਸਜਾ ਨਾ ਖਾਓ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਵਾਰਿਯਰਸ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਸ੍ਰੰਗ ਕਹਿਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਮੈਂ

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਲਵੋ। ਮੈਸੇਜਰ, ਪੈਗੰਬਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਦੇ ਕਿ ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਜੀਵਨਬੰਧ ਫੇਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੇ ਬਣਿਆ, ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਗੁਰੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਸ਼ੂਕ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜ - ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜ - ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਜ - ਤਿਲਕ ਹੈ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਤਿਲਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਬਗ਼ੈਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਉਹਨੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰੂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਖੁਦ ਈਸ਼ਵਰ ਆਕੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਜੋ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੇਂਟ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਵਕਤ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਇਨਸਾਲਵੇਂਟ ਹੈ। ਦਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਗਲਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨ। ਅਕਾਲ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਤਖ਼ਤ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਯੋਗ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣ। ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰ , ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਭਵ :

ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਮੂਲ ਤਨਾ, ਸ੍ਵ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹੋ। ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਕੁਲ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਰੀਤੀ ਰਸਮ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਵਜ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਫਾਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਵਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਕਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੋ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਕਿਰਨਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ ਹਨ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੇ ਲਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਕੇ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ

ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਵਾਕੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖਾਤਿਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ਮੈਂਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਦੀ ਖਾਤਿਰੀ ਕਰਦੇ ਚਲੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੁਲ ਚੀਜ਼ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਅਮੁਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਉਂਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿੰਉਂਦਾ ਰਹੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਰਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੌਣ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੈਕ੍ਰੀਨ। ਸੈਕ੍ਰੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੰਦ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ - ਮੈਂਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਖੁਰਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਮੈਂਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਰਾਕ ਸਦੈਵ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖਾਤਿਰੀ। ਅਜਿਹੀ ਖਾਤਿਰੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖਾਤਿਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ - ਖੈਰਾਫਤ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸੀ, ਪਾਵਨ ਸੀ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉੱਚੀ ਖੁਰਾਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਰਾਕ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਰੀ (ਹਥੇਲੀ) ਤੇ ਸੰਗਤ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਸੰਗਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਗਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੋਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਇਜ਼ ਦੀ ਬੇਸਟ। ਇਹ ਹੁਣ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਦੇ ਮਨਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਥੋਂ ਆਈ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ। ਧੰਧਾ - ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਕਦੀ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਦੁੱਖ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ, ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੋ ਨਾ ਕੋਏ। ਇਸ ਵਕਤ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ

ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੁੱਖਹਰਤਾ, ਸੁੱਖਕਰਤਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁੱਖੀ ਹੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫੇਰ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਖਵਈਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਈਆ ਕੋਈ ਇੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਾਹ! ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਾ ਸੁਣਿਆ, ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮੈਂ ਉਤਮ ਹਾਂ, ਮੱਧਮ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਨਿਸ਼ਠ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸਏਬੁਲ ਬਣੋ, ਫਾਲੋ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਰੋਜ਼ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਥ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਥ ਬਿਮਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਮੁਰਲੀ ਲਿੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਆਨ ਗੰਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਰਵਿਸ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੌਣ ਮਹਾਵੀਰ ਹੈ ਜੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਗ਼ੈਰ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੈਠਕ ਇੱਥੇ (ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ) ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ। ਆਤਮਾ ਅਕਾਲਮੁਰਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਪੁਰੁਸ਼ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਡ੍ਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਫਲਾਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜੰਕ ਉਤਰਨੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਲਾਏ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਹੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੰਕ ਪੈਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੈਲਿਯੂਲੈਸ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਭਰਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਟੇਵ (ਆਦਤ) ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਦਰਸ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਸਹਿਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਾਪ ਹਿੰਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ.....ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਨੰਗੇ ਆਏ ਸੀ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ! ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਏਟ ਹੋਮ ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫੇਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਰ ਲਗੇਗਾ। ਇਹ ਜੋਹਰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਣਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਗੱਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ! ਤਾਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਮੁੱਖ ਦੀ ਤਾਲੀ ਵਜਾਈ, ਦੂਜਾ ਚੁੱਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੋਹੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਲੀ ਨਾਲ ਤਾਲੀ ਵੱਜਣ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਰਾਵਾਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਫਾਇਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ - ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਗੱਲ

ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਤੋੜਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਜੋਹਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋਹਰ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਟੇਵ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਘੱਟ ਆਉਣਗੇ। ਬੁਰੇ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਆਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ, ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੰਧਾਏਮਾਨ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੰਤਕਾਲ ਹੈ ਨਾ! ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਮਜਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿਓ। ਤੀਸਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੁੱਲ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਅਮੁੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਉਮਰ ਵਧੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੱਧਦੇ - ਵੱਧਦੇ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਏ। ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਹੈ ਨਾ! ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਰਹੋ। ਇਹ ਸਮਝ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਹਾਂ, ਮੱਧਮ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕਨਿਸ਼ਠ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?
2. ਤੀਸਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ, ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਓ ਤਾਂ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਚੱਲਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ ਦੇਕੇ ਫੁੱਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ :
ਜਦੋਂ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪੇਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ, ਕੁਵੈਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ, ਇਹ ਕਿਉਂ ਆਇਆ? ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੁਵੈਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਖ਼ਤਮ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ, ਉਦੋਂ ਕਲਾਸ ਚੋਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰਥਾਤ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗੇ। ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੁੱਲ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਫੁਲਸਟਾਪ ਹੈ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖਣਾ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣੋ, ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੈਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਵੈਸ਼ਚਨ, ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੋਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਠੀਕ ਰੱਖੋ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਘਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ। ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਡਿਸਟਰਬੈਂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਵੇਂ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰੂਹ, ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੀ ਦੇ ਵੀ ਮਨ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯੋਗ , ਅਗਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਜਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ , ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ (ਯੋਗ ਵਿੱਚ) ਰਹੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪੈਸਾ ਦਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਤੀ , ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਨਾ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਹੋਣਗੇ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਅੱਗ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੀ ਅੱਗ। ਅੱਗ ਅੱਖਰ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਜਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਾਵਨ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਉਦੋਂ ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਬਗ਼ੈਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ।

ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਯੱਗ। ਯੱਗ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੋ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਯੱਗ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਯੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਯੱਗ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਭਗਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫੇਰ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਫੇਰ ਸਤੇ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਏ ਵਾਪਿਸ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਐਕਟਰਸ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮੀਗਾਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਮੁੱਖ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਮੁੱਖ, ਪਿੱਛੇ ਫੇਰ ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤਪਤਿ। ਜਗਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇ (ਪਗਾਰ) ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਪਗਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਬਾਪ, ਜੇ ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਗਾਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੰਨੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ, ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਰਮਯੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ ਨਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਮਕਾਜ ਕਰਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਵੀ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦੋ ਸਬਜੈਕਟ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਸਵਦਰ੍ਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਅਤੇ ਵੇਲਦੀ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਘਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਵਦਰ੍ਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲੋਕੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਨਿਉ ਬਲੱਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੰਗਮ ਦੀ

ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਾਸ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਵਤ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇੰਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸੈਨੇ ਜਿਹੀ ਪੂਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ, ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਇਹ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸਭ ਮਾਲੁਮ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣੇਗੇ? ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਟਾਈਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੇਗਾ ਫੇਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ, ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਰੋਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੋਹ ਹੋਵੇਗਾ.....। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਬਰਦਾਖ਼ਿਲ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨੀਘੋਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਰਨੀਘੋਰ ਹੈ, ਧੈਬੀ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿੰਦੇ ਕੀ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਧਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਧਨ ਰੱਖੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ। ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾ ਦੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਫੇਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੱਖਪਨ ਜੇ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਾਸਪਿਟਲ ਵਿੱਚ ਹੇਲਥ ਅਤੇ ਵੇਲਥ ਦੇ ਲਈ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਸਪਿਟਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਿਮਾਰ ਦੇ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਲੇਜ਼ ਅਤੇ ਹਾਸਪਿਟਲ ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 3 ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਵੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ ਲੱਗਾ ਦਵੇ। 3 ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਆਸਨ 3 ਪੈਰ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 3 ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇਗਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਆਇਆ, ਆਸਨ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ। ਬੈਜਜ਼ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਿਮਪਲ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਲਿਖਤ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜਿੰਨੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੈਰਾਗ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਖ਼ੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਉਤਰ ਜਾਣ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ। ਹਾਂ, ਬਾਹਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਭਾਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਟਕੀ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਉਪਰ ਲਟਕੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਉਪਰ ਹੈ ਨਾ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਸਥੂਲਵਤਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਘਰ। ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀ ਕਰਨਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਏ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ - ਇਸਲਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬਿੰਦੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਣਗੇ? ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਟਾਰ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਤਿਲਕ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਿਆਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਚਿੱਟੇ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਚਿੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਰੂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਬੰਬ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਗੁਰੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ

ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਐਕਟ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਿੱਠੇ ਛੋਟੇ ਝਾੜ ਦਾ ਕਲਮ ਹੁਣ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਸੀ ਹੁਣ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਇਹ ਹੈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰੂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਸਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਇੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਇੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਬਗ਼ੈਰ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਾਣ - ਪਾਣ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਣ ਨਾਲ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਓਰਟੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦੇਵੋ। ਯੋਗ ਦਾ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਵਧੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰੂ ਵੀ ਸਭ - ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸ਼ੀਮਤ ਤੇ ਚਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਤੀ, ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸੈਕੀਨ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਖਪਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਦਿੰਦੇ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ਼ ਹੈ। ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਵਿਆਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈ, ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਰੱਖ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰ ਲਟਕਾਉਣ ਹੈ।

2. ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸੂਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ : ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਮਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਲਗਾਉਣਾ। ਜੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਮਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਮਤਲਬ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਹੀ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਉਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਸਭ ਸੰਸਕਾਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਦੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਸੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਿਅਕਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਨੀ ਹੈ।